

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 11/2009 - 60 pàgines
Sessió ordinària del dia 15 d'octubre del 2009

El dia 15 d'octubre del 2009, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 27/2009, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné

M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Víctor Naudi Zamora, Ministre de l'Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, Secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Molt Il·lustres Senyories, abans de passar a l'ordre del dia d'avui, permetin-me unes paraules en homenatge al que fou copríncep d'Andorra i els demanaria que es possessin drets.

Trenta dos anys de servei a Andorra assumint-ne la més alta representació com glossa l'article 43.1 de la Constitució es mereixen, ho convindran amb mi, un reconeixement del Consell General.

No hi ha dubte, Monsenyor Joan Martí Alanis serà recordat com l'un dels dos coprínceps que van contrasignar la Carta Magna i que van contribuir a fer-la possible.

En record, doncs, del qui ha estat d'importància cabdal en l'evolució de les nostres institucions, de qui ha deixat una indeleble petjada en la nostra història, els demano vulguin observar un minut sobri de silenci.

(Es fa un minut de silenci)

Abans de passar a les respostes del Govern, us informo que s'han presentat quatre preguntes amb caràcter urgent que van ser admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i figuren en el primer lloc del llistat.

Procedirem, doncs, a la primera pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 8 d'octubre del 2009, relativa a la informació de comptabilitat de Govern.

Fou registrada amb el número 895 i s'ha publicat en el Butlletí número 29/2009 del 14 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta que es formula en relació a la informació de comptabilitat de Govern.

L'article 49 de la Llei general de les finances públiques diu textualment: *"El ministre de Finances ha de trametre al Consell General, trimestralment i dintre del trimestre següent, una memòria explicativa de l'execució del pressupost de l'Administració general i de les seves modificacions, així com els moviments i la situació de la tresoreria."*

Atès l'exposat, es demana: quin és el motiu que fa que el ministre de Finances no compleixi la Llei general de les finances públiques?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. López, pel Govern, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La informació a la que es refereix el Sr. Serra, és a dir, el tancament trimestral del segon semestre va ser estudiada i aprovada pel Govern el dimecres dia 30 de setembre i va ser tramesa l'endemà al Consell General i, per tant, un dia després del que es preveu en el citat article 49.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo la brevetat i la contundència del Sr. ministre amb la seva resposta, és d'agrair, per tant li agraeixo les seves paraules.

Li he de confessar que no volia pràcticament replicar perquè pensava que vostè s'estendria una miqueta més, cosa que no ha fet i, per tant, ja em permetrà que m'adormi una miqueta amb el que envolta tot això.

La primera cosa és que, en certa manera, jo diria que és d'assenyalar que la primera pregunta que es fa i que es respon en aquest Consell d'aquesta legislatura, és una pregunta demanant-li i reclamant-li al Sr. ministre que compleixi la Llei. Això ho dic així perquè té la seva importància. I té la seva importància més enllà no solament del fet que estem en aquest cas discutint, sinó per alguns elements que envolten aquest fet, i permetin que jo, segons la meua opinió, els enumeri quins són.

El primer element que envoltaria el fet en qüestió és que el Sr. cap de Govern, el dia del debat d'investidura, es va referir en aquesta Sala que aquesta Sala que havia de ser la centralitat de la vida política andorrana -i això sí que m'ho he preparat perquè el vull citar directament i no voldria cometre cap error-, vostè deia, Sr. cap de Govern, que: *"Proposava tornar a la central política en aquesta casa, a la Casa de la Vall, i reforçar el Consell General com a institució parlamentària perquè sigui l'impulsor de l'acció"*

política del Govern.”. Això emmarca aquesta pregunta.

També emmarca aquesta pregunta un fet que no és menor que és que un altre ministre que avui té l'amabilitat d'estar en aquesta Sala, que és el ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals, suposo que “Institucions” -el que es refereix el seu títol- és el Consell General, m'imagino que n'hi ha d'altres però el Consell General, segur!... penso, vaja! i sinó ja em contradiran.

I per últim, evidentment, vostè Sr. ministre de Finances que és, en aquest cas, l'actor principal, no?

Per tant, al meu entendre -i per això he fet la pregunta-, no és un tema menor, és un tema important evidentment, i un tema important en la mesura en què tres membres del Govern -inclòs el seu cap de Govern- diguéssim que ja estan en certa forma implicats... implicats en mantenir, diguéssim, aquesta centralitat del Consell General dins de la política.

No tinc gaires comentaris més a fer i em quedaré aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López per la dúplica teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Serra, jo havia fet una contesta escarida i pensava que no donaria motiu a més interpretacions.

La justificació que li puc donar, relativa a aquest endarreriment d'un dia, pot ser diversa. Estem en un període especial quant als departaments d'intervenció del pressupost. Hi ha hagut el mes d'agost pel mig i tot el que suposa el període estival i estem parlant que el Govern del dia 31 el va aprovar i li vam trametre justament l'endemà.

Ho portava, i li dic sincerament, pensava no fer-ho servir perquè em semblava que la qüestió no mereixia la importància que vostè sembla que li hagi volgut donar, que és una qüestió que s'ha produït sovint, i quan dic sovint... és sovint, és a dir, no menys de quatre vegades en els darrers anys. Jo tinc aquí les fotocòpies, per exemple, un lliurament que es va fer el 10 de juliol del 2007 referent al primer trimestre de l'any 2007 -per tant, deu dies d'endarreriment-, en tinc un altre del 9 d'abril del 2009 -amb nou dies- referent al quart trimestre de l'any 2008 i, en tinc un del 3 de gener del 2008 que és referent al tercer trimestre del 2007 -ja veu que no és un espai de temps molt important del que li estic

parlant-, i un igual que el que avui estem tractant referent al segon semestre de l'any 2007 que es va lliurar a la Sindicatura l'1 d'octubre del 2007.

En tot cas, queda ben clar que la intenció del Govern és entregar aquesta informació de manera puntual. S'ha tractat d'un període que potser presenta unes complicacions addicionals i que es va lliurar el dia 1, de seguida que el Govern ho va aprovar en la seva sessió del dia 30.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna repregunta?

No havent-hi repregunta passem, doncs...

Sí, Sr. Joan Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, Sr. ministre, hem escoltat atentament, doncs, la seva intervenció i era només per repreguntar, i consta que ho hem de fer ràpid perquè només tenim un minut.

Vostè creu.. perquè no compleix la llei -com molt bé ha dit abans- i això està atenuat perquè, justament amb tot l'enunciat que té algú abans tampoc ho ha fet, és amb això que pot concloure la seva resposta?

El Sr. síndic general:

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. síndic. Moltes gràcies.

No, no és aquesta la resposta.

Jo en la primera de les intervencions he reconegut clarament i de manera certament escarida però sense defugir cap mena de responsabilitat, que s'havia lliurat un dia més tard del que es preveia en aquest article.

Tan sols amb la demanda addicional que feia el Sr. Serra he volgut contextualitzar que estem en un calendari complicat, que els departaments que hi participen més activament -com pot ser el d'Intervenció del pressupost- estan finalitzant la preparació del pressupost i que el Govern ho va trametre el dia 30 que era un dimecres i que era l'últim dia del mes i que de seguida que es va tenir aquesta informació es va lliurar, però en cap cas estava interpretant, validant, aquest incompliment de la Llei.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 9 d'octubre del 2009, relativa a la informació apareguda als mitjans de comunicació sobre la dimissió de la secretària d'Estat de Turisme.

Fou registrada amb el número 897 i s'ha publicat en el Butlletí número 29/2009 del 14 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Torres Puig. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta es formula en relació a la informació apareguda als mitjans de comunicació sobre la dimissió de la secretària d'Estat de Turisme.

La pregunta és: quina és la versió oficial del Govern referent a la vacant deixada per la titular de la Secretaria d'Estat de Turisme?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, la versió oficial del Govern és que la secretària d'Estat de Turisme, Sra. Valérie Lackner va presentar el dimecres, dia 8 d'octubre, la seva dimissió del càrrec al ministre d'Economia i Finances, el Sr. Pere López.

En presentar la seva renúncia Valérie Lackner, que ha treballat amb molta il·lusió en el projecte de la nova política turística, ens va manifestar en aquella carta no haver pogut aconseguir l'equilibri adequat entre la seva família i la feina que li havia estat encomanada. I el Govern li ha acceptat la seva dimissió i li agraïm la seva dedicació i disponibilitat durant aquests tres mesos.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la contesta que em ve del nostre cap és la que ens esperàvem, tenint en compte que a l'endemà de presentar la pregunta per escrit vam poder observar als mitjans de comunicació la versió segons la declaració que va fer el Govern.

Per tant, jo crec necessari que s'hauria de fer una breu anàlisi de l'actuació del Govern en matèria turística tenint en compte que la dimissió, la renúncia al càrrec que ha fet la secretària d'Estat de Turisme va lligada amb aquest tema que ens afecta.

El Grup Parlamentari Reformista està molt preocupat pel neguit que genera la posició que els socialdemòcrates estan deixant al nostre país en matèria turística.

Un dels sectors més importants del país -i m'atreveixo a dir que potser la font més important de subsistència del país- és el turisme. Andorra, igual que tot el seu entorn, estem vivint uns moments profunds de crisi, difícils, que costa tirar endavant i que toca durament totes les empreses del nostre país. El sector turístic potser és el que n'està més ressentit.

Sr. cap de Govern, des de Coalició Reformista, des del Grup Parlamentari Reformista no entenem com un sector d'aquesta magnitud no ha pogut tenir la consideració que li pertoca.

Senyors, li heu donat una Secretaria d'Estat, aquesta és la importància que el govern socialdemòcrata li dóna al turisme.

La societat demana...

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Torres, li demanaria que centrés el tema que és la dimissió de la secretària d'Estat.

El Sr. Joan Torres:

Sí, volia fer una petita introducció referent al tema turístic. De tota manera, doncs, tal com m'ho dieu, em centraré ja més en el tema que toca, després d'aquesta petita introducció.

Entenem que des del govern lliberal es denota una total i absoluta improvisació en les actuacions en matèria turística, i em refereixo al nomenament de la Sra. secretària d'Estat de Turisme...

(Se senten veus)

... Tenint en compte que una persona que a dos mesos vista del seu nomenament, no pot conciliar la

seva feina amb la vida familiar, entenem que no és una persona professionalment idònia per dirigir el turisme del Principat. Tothom és responsable dels seus actes però, senyors del Govern, la primera responsabilitat és vostra. No podeu fer experiments amb el turisme.

Des del nostre grup us demanem que sigueu més curosos a l'hora de triar les persones que han de dirigir els nostres representants polítics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic, és clar, com que la pregunta era una i la rèplica ha estat una altra... jo, salvat el cas que m'ho impediu, doncs, faré referència a la rèplica que no té res a veure amb la pregunta, és clar!

En primer lloc, deia en un lapsus il·lustratiu el conseller Torres, parlava de la improvisació del Govern lliberal... Bé, certament la improvisació de l'anterior govern, doncs, ens havia portat a què en quatre anys ja hi havien hagut tres reunions a la taula de turisme. Nosaltres, en quatre mesos, ja portem el mateix nombre de reunions a la taula de turisme, deu ser que no improvisem tant.

Magnificar la qüestió que s'ha nomenat una secretària d'Estat... un Estat molt més gran que el nostre, amb un potencial turístic dels primers del món que és França, no té ministre de Turisme i té secretari d'Estat de Turisme. Per tant, a mi em sembla que es podrien anar a buscar altres arguments, però en tot cas, Sr. síndic, aquí em pararé perquè jo entenc que ja hem esgotat el tema de la pregunta, almenys al meu entendre.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

No havent-hi repreguntes passem al punt següent.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 12 d'octubre del 2009, relativa a la Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, (UIF).

Fou registrada amb el número 915 i s'ha publicat en el Butlletí número 29/2009 del 14 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Serra Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta que es formula en relació a la Unitat d'Intel·ligència financera d'Andorra, UIF.

Des del passat mes de juny a la UIF el càrrec de màxim responsable no està ocupat i s'han produït altes i baixes dels seus membres.

Atès l'exposat, es demana: quina és la intenció del M. I. Govern d'Andorra en relació amb la composició de la UIF, òrgan de cabdal importància per a la prevenció i lluita contra el blanqueig, per dotar-lo de capacitat operativa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Des del primer de juliol, no des del mes de juny... el primer de juliol -avui sembla que els dies són importants-, doncs, des del primer de juliol va cessar l'anterior responsable de la UIF.

Actualment el Govern està procedint a una sèrie d'entrevistes per a trobar la persona de nacionalitat andorrana, i insisteixo: de nacionalitat andorrana, i amb la competència escaient per a substituir-lo.

D'altra banda, es va procedir a substituir la plaça vacant deixada pel membre del Cos de Policia, membre de la UIF, que va passar a la direcció del Cos. Per dos... es va substituir una persona per dos altres membres de la Policia un dels quals és comissari major i l'altre és sotsoficial.

Alhora la UIF té ja designada una nova delegació davant del MONEYVAL -organisme del Consell d'Europa, com vostès saben-, delegació formada per l'assessora jurídica de la unitat i el sotsoficial de Policia recentment nomenat, membre de la unitat al qual m'he referit fa un moment.

En conseqüència entenem que la UIF està ja dotada de capacitat operativa i en breu termini els ministeris de Finances i d'Interior designaran conjuntament el màxim responsable, tal i com he indicat, en l'inici d'aquesta resposta.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Renunciaré al meu torn de rèplica.

El Sr. síndic general:

Doncs, hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Com que només tinc un minut i estic segur que el cap de Govern coneix perfectament la llei que fa referència al blanqueig -i ja no diré tot el títol per no allargar-me- finançament del terrorisme, etc, etc, i a l'article 53 explica tot el que són les atribucions i les funcions de la UIF, la meua pregunta és directa: creu el Sr. cap de Govern que tal com està ara la Unitat d'Intervenció Financera és suficient per respondre al mandat d'aquest article de la Llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Jo sincerament penso que actualment -i ja li he contestat abans Sr. Serra- doncs, la Unitat no ha deixat de ser operativa, evidentment cal una persona però, si avui recollia el que em deia un company parlamentari del seu mateix grup parlamentari, hem de procurar de no equivocar-nos i necessitem trobar, insisteixo, una persona de nacionalitat andorrana la qual cosa ens complica una mica més la decisió, però no estarem gaires dies a tenir aquesta persona. Li he dit abans, en la contesta inicial, que estem mantenint diverses entrevistes i d'aquestes entrevistes sortirà la persona.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies. Faré una altra repregunta al cap de Govern.

Considera el Sr. cap de Govern que l'article 54 on es fa referència a la composició de la UIF i en particular els dos punts en els que diu expressament que aquesta Unitat estarà composta per un màxim de tres persones reconegudes en l'àmbit financer -una nomenada pel ministre titular de Finances per una banda i tres membres del Cos de Policia nomenats pel ministre d'Interior-, es compleix el mandat de cada article en concret en el que es fa referència al nomenament d'aquestes persones?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Voldria haver estat segur d'haver entès bé la repregunta. Si l'he entès bé ha fet referència a l'article 54.1, primera línia: "Màxim de tres persones de competència reconeguda" i després: "Màxim de tres membres del Cos de Policia".

Això m'ho pregunta en relació a la situació actual? La situació actual, doncs: falta el responsable, n'hi havia dues persones i ara n'hi ha tres, i ens falta nomenar com a mínim una persona i, si consideréssim que en fa falta una altra, en nomenaríem una segona, dins del màxim de tres persones del Ministeri de Finances. Entenem que pel que fa al Cos de Policia està perfectament coberta amb la composició actual.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al mateix article diu: "El Ministeri de Finances i el Ministeri d'Interior designen conjuntament el màxim responsable entre els membres de la UIF"... No sé si abans ho ha dit, crec que no ha estat així, que això no s'ha fet.

La meua repregunta és en aquest sentit: s'ha nomenat el màxim responsable?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Evidentment, a la pregunta inicial la resposta inicial era, i em repeteixo doncs, que no s'havia nomenat, que estàvem fent entrevistes i a l'últim paràgraf -cito de memòria- de la meua resposta a la pregunta inicial deia que: *"En breu el ministre de Finances i el ministre d'Interior designarien aquesta persona que, evidentment, estàvem parlant del màxim responsable"*. És el que li he contestat a l'inici.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al mateix tema, evidentment, el Reglament -no la Llei-, sinó el Reglament que estableix el funcionament de la UIF, en el seu article 21.1, diu que el màxim responsable nomenat d'acord amb la Llei, evidentment: *"Actua... -en el punt 2 diu- actua com a representant de la UIF davant dels subjectes obligats o règims estrangers equivalents i organismes nacionals i internacionals on sigui requerida la seva presència."* I en el punt 3 diu: *"En cas d'absència temporal sobrevinguda, el màxim responsable de la UIF... -el màxim responsable- delega les seves funcions en un altre membre de la UIF a excepció del batlle."*

En relació a aquest tema la meua pregunta és: hi ha hagut el nomenament durant aquest temps d'un màxim responsable que cobreixi interinament les feines del màxim responsable no nomenat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

No Sr. Serra, no s'ha nomenat aquest màxim responsable que vostè demana.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Passem, doncs, al punt següent.

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 14 d'octubre del 2009,

relativa a l'Acord d'intercanvi de dades fiscals amb Espanya.

Fou registrada amb el número 921 i s'ha publicat en el Butlletí número 29/2009 del 14 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Donat que la premsa d'avui -del dia en què es va escriure la pregunta- recull les manifestacions del cap de Govern en relació al fet que l'Acord d'intercanvi de dades fiscals amb Espanya ja està tancat, demanem al cap de Govern si pot confirmar, o no, que les disposicions relatives a l'entrada en vigor d'aquest acord a signar amb Espanya tindran la redacció o format utilitzat en els tractats en aquesta matèria que el Govern ja ha signat amb Àustria i Liechtenstein o si seguiran la redacció o format utilitzat en l'Acord en aquesta matèria que el cap de Govern va signar amb França el dia 22 de setembre del 2009?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el cap de Govern. Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern a dia d'avui no pot ni confirmar ni desmentir ni la redacció ni el format d'un tractat que en el marc de les seves competències està negociant.

Fer-ho seria conculcar la Llei del Govern que estableix el secret de les deliberacions tingudes en les reunions del Govern i la prohibició de divulgar els documents mentre no s'han fet públics oficialment -és l'article 16, apartat 5, de la Llei del Govern que acabo d'esmentar.

El Govern, doncs, únicament pot dir avui que els redactats que negocia són respectuosos de l'ordre públic i de l'interès general d'Andorra que tenim encomanat de defensar.

El Sr. síndic general:

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

No faré cap repregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al Consell d'Administració de l'STA.

Fou registrada amb el número 870 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, Sr. síndic.

Voldria comunicar-li que retirem aquesta pregunta ja que el Sr. ministre, molt amablement, ja ens ha comentat el contingut de la pregunta i, per tant, ja no és pertinent.

Tanmateix aprofito per eficiència amb relació a la pregunta següent que també la retirem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem, doncs, al punt 7.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a l'activitat del Registre de Societats.

Fou registrada amb el número 870 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és: quina és la cua actual en la tramitació i gestió de qüestions relatives a les obligacions registrals de les societats a Andorra?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per contestar de forma precisa a la qüestió que es planteja dividirem, amb els quatre tipus de tràmit que existeixen, les diferents obligacions registrals de les societats andorranes.

Bàsicament és la petició de documentació addicional, és a dir, és el tràmit d'inscripció al Registre de Societats mercantils de les societats andorranes que sigui la constitució, la transmissió d'accions, l'elevació a públics acords socials, la dissolució, la liquidació i també s'inclou dins d'aquest tràmit el certificat d'inscripció, és a dir, les anomenades targes de societats.

Hi ha també la declaració d'inversió estrangera directa que són les inscripcions al Registre d'inversions estrangeres, de les participacions estrangeres a partir de l'entrada en vigor de la Llei 2/2008, del 18 d'abril, d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra; hi ha la declaració de liquidació d'inversió estrangera directa, per tant, són les desinversions en funció de la mateixa Llei que acabo d'esmentar, i altres sol·licituds d'inversions estrangeres directes.

Abans de donar les dades amb precisió obtingudes amb data 13 d'octubre, m'agradaria recordar que el període pel primer tipus de documentació -és a dir, la documentació addicional-, és de tres mesos, el període legal establert i en el cas de Registre d'inversions estrangeres, el període és de dos mesos.

Les dades exactes amb data 13 d'octubre del 2008 -per tant, del passat dimarts- són les següents: amb el primer tipus de tràmit, amb la petició de documentació addicional, resten per inscriure únicament de les sol·licituds que s'han presentat a partir del 12 d'octubre del 2009, en concret queden pendents d'inscriure onze sol·licituds; quant a la Declaració d'inversió estrangera directa queden pendents per inscriure únicament les sol·licituds presentades a partir del 7 d'octubre del 2009, en concret hi ha dues sol·licituds pendents d'inscriure; quant a la Declaració de liquidació d'inversió estrangera directa queden pendents de registrar les

sol·licituds presentades a partir del 12 d'octubre, en concret són quatre les sol·licituds que estan pendents d'inscriure, i el darrer dels quatre punts que he descrit a l'inici de la meua intervenció és la sol·licitud d'altres formes d'inversió estrangera que queden per inscriure únicament les sol·licituds presentades a partir del 6 d'octubre del 2009 i, per tant, queden tres sol·licituds pendents d'inscriure.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Eusebi Nomen per la rèplica, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

No faré cap rèplica.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bringué teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Bringué:

Sí. La realitat en la qual ens trobem és que molts ciutadans ens diuen que el Govern està trigant més de quatre mesos per fer les inscripcions dels continguts de les escriptures públiques al Registre de Societats. I, aquesta realitat en el cas de la responsabilitat solidària dels administradors que s'ha produït a partir del dia 22 de novembre del 2008 comporta un prolongament arbitrari de les seves responsabilitats solidàries.

Encara que aquests administradors ja hagin adaptat els estatuts als nous requisits de la Llei de societats, donada aquesta realitat i perquè tots tinguem una imatge clara de la gravetat, o no, de la situació: ens pot informar quantes societats han pogut superar les cues del Registre de Societats i ja tenen degudament inscrits el canvi d'estatuts?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. síndic.

Entenc que el que demana no correspon al contingut original de la pregunta, i més enllà de les dificultats històriques que hagin pogut succeir quant al Registre de Societats, particularment pel que va ser el procés

d'adaptació dels estatuts, el que es demanava a la pregunta era: "Quina era la cua actual?" i he donat amb tot detall i tota precisió l'estat actual de les inscripcions que resten pendents per efectuar.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bringué.

El Sr. Josep M. Bringué:

Sí. Per un altre costat, també ens avisen dels problemes que tenen els inversors estrangers que volen registrar una societat a Andorra. Ens pot confirmar quants inversors estrangers han hagut de registrar la seva inversió estrangera a Andorra dins del terme que estableix la disposició transitòria primera de la Llei d'inversions estrangeres?

El Sr. síndic general:

Sr. Bringué això no correspon a la pregunta que ha estat posada.

Doncs, si el ministre vol respondre li dono la paraula, però no toca vist que està fora del context de la pregunta inicial.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. síndic.

Jo, en tot cas, si el Sr. Bringué o el Sr. Nomen -que plantejava la qüestió en plena instància- tenen la voluntat de conèixer aquesta informació,estic a la seva disposició per si volguessin efectuar una demanda d'informació o el procediment que ells creguin escaient, però, ho lamento ja que m'havia preparat la resposta amb tot detall respecte a la pregunta que s'havia plantejat, però per a aquestes informacions que es demanen no la tinc aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent, la número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per

**escrit de data 6 d'octubre del 2009,
relativa a la massa salarial de Govern.**

Fou registrada amb el número 870 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és: quina és la massa salarial -sous més seguretat social- mensual de tota la nòmina de Govern a la data d'investidura del cap de Govern i quina és la massa salarial total de Govern a dia 30 de setembre del 2009? Demanem, que especifiqui l'origen dels principals increments o disminucions d'aquest total de massa salarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La massa salarial tal com se'ns demana -sous més seguretat social-, a 30 de maig del 2009 -que és la nòmina immediatament anterior a la investidura-, és de: 7.225.442,39 euros; la massa salarial global -sous més seguretat social-, a 30 de setembre del 2009, és de: 6.717.562,56 euros; la disminució global és, doncs, de: -7,03 %.

Les principals disminucions, -perquè no tenim augments, en aquests moments que se'ns demana d'esmentar-, serien en els "*Càrrecs polítics i de confiança*" que passen d'una nòmina, a 30 de maig, de: 194.639,11 euros a 108.974,52 euros, és a dir, hi ha una disminució d'un -44,01 %; el "*Personal de relació especial*" passa de: 86.539,25 euros al mes de maig a 28.277,35 euros a finals de setembre i, hi ha doncs aquí, una disminució del 67,32 %.

Aquesta seria la resposta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Nomen voleu fer la rèplica? Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Si bé el total del que ens parla el Govern és d'una disminució de mig milió d'euros, se'ns especifica només una disminució en un cas d'aproximadament 80.000 euros i en l'altre de 50.000. La resta -els 370.000 euros restants, que és la part més important que diu el Govern que ha reduït- podria especificar quin és l'origen principal?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Nomen. Miri, els dos altres capítols... El que passa és que, a mi per tota la relació, no estava segur si m'excedia del temps però, després li facilitaré tota la relació.

Hi ha una disminució molt forta en la que passem de 343.000 euros i escaig a 69.000 euros i escaig, és a dir, una reducció de 273.000 euros que fa referència a "*Complements de responsabilitats afegides, altres complements i altres primes*", i una altra reducció és la de "*Compensacions de torns i de dies festius treballats*" que es pagaven, -és a dir, primes amb un altre concepte, el subconcepte 50-, aquest baixa de 182.000 euros i escaig a 15.200 euros.

Aquestes són les xifres.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic...

Ai, perdó! Vull dir, gràcies Sr. cap de Govern per la informació.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen voleu intervenir? No?

Doncs, hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Ens podria explicar el cap de Govern a què és deguda la disminució dels complements -270.000 euros ha dit, em sembla?- pels complements de responsabilitat del funcionariat?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Sí, Sr. conseller li puc explicar.

Al pagar la primera nòmina a finals del mes de maig -me'n recordo que era el dia de Sant Joan, o la vigília- ens vam adonar que el Govern anterior i el Consell General anterior, també, en el pressupost per tant del 2009, hi havia una sèrie de complements que més o menys són aquests -el 90% són aquests i ho podem afirmar però avui aquí no ho porto- només estaven pressupostats fins a finals de maig, és a dir, per la durada de la legislatura, i hi havia unes anotacions a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública que indicaven que a partir de finals de maig aquells complements no es podien pagar, i a més a més, efectivament, no teníem disponibilitat pressupostària per pagar-los i, per tant, es van haver d'aturar, es va fer una carta a les persones afectades -els funcionaris afectats-, se'ls hi va comentar com estava la situació i s'ha procedit ministeri per ministeri a una mena d'inventari de situació individualitzada, funcionari per funcionari, alguns entenem que és de justícia que se'ls hi renovin -tot i que no tenim disponibilitat pressupostària- aquests complements, i altres entenem que no estaven justificats i, per tant, el Govern no proposarà de renovar-los.

Però, la justificació és aquesta i hi havia una ordre, per dir-ho així, d'aturada i, a més a més, en el pressupost tampoc estava previst per seguir pagant aquests complements a partir del mes de maig.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Compte tingut que els salaris són un crèdit ampliable, Sr. cap de Govern, i vostè acaba d'afirmar que faran una anàlisi personalitzada, persona per persona, -i crec que ha fet servir la paraula en els casos que siguin de justícia.

Pot ser una miqueta més precís en definir quins seran els criteris que permetran donar o no donar aquest complement més enllà del que és de justícia?

Gràcies Sr. cap de Govern... Sr. síndic, perdó!... M'embolico!

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sr. Serra, nosaltres estem en disposició de poder fer aquesta anàlisi però, sincerament avui no. Avui vinc amb les dades pressupostàries de la pregunta original que les tinc aquí, però el que vostè em demana jo ara no li puc contestar. Li puc contestar en el marc d'una altra sessió de control, si vostè ens fa la pregunta amb suficient temps.

Si ens fa una pregunta per escrit... -i no voldria de cap manera que semblés que jo estigui induint el com m'agradaria que vostè em fes les preguntes-, però una pregunta com la que vostè em fa joestic segur que la respondrem de manera més adequada per escrit que no en una sessió com aquesta.

En tot cas, avui no m'és possible contestar.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa als continguts de la fibra òptica.

Fou registrada amb el número 870 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és: quina és la situació dels drets relatius als continguts audiovisuals que l'STA -o Andorra Telecom- ofereix per mitjà de contractes de pagament per fibra òptica?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Vicenç Alay. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El contracte establert entre el Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA) i l'entitat de "Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales" (EGEDA), i com a mandatari de l'"Association de Gestion Internationale Collective des Oeuvres Audiovisuelles" (AGICOA) i de l'"Association Nationale de Gestion des Oeuvres Audiovisuelles" (ANGO), autoritza l'STA per a dur a terme les modalitats de comunicació pública de les obres i enregistraments audiovisuals per a qualsevol xarxa que gestioni l'STA.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Eusebi Nomen per la rèplica.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, coneixent les particularitats d'EGEDA i fins on pot arribar amb la seva cessió de drets, el que em preocupa són els productes que està oferint de televisió a la carta, videoclub en línia... és a dir, tot el concepte d'emissió primària o transmissió -tot el relatiu al que es coneix com a *Pay-per-View* o televisió a la carta-, aquests drets no poden estar inclosos al contracte dins del contracte d'EGEDA perquè són drets que EGEDA no té. I els drets relatius a la posada a disposició del públic, doncs, tampoc.

La meua sorpresa és quan veig, doncs, la qualitat dels títols que s'ofereixen i pregunto: es tenen els drets de posada a disposició d'aquests títols? Es tenen aquests drets d'emissió primària i transmissió? Perquè ells no poden estar dins d'EGEDA perquè tradicionalment és la gran dificultat de totes les entitats que volen oferir contingut audiovisual. És tenir els drets d'aquest contingut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè sap, Sr. Nomen, jo li estic contestant com a ministre que sóc d'Ordenament del Territori i pel càrrec que porta associat a aquest ministeri que és el de president del Consell d'Administració de l'STA.

He llegit el contracte, evidentment l'havia llegit abans, es va aprovar l'any passat però, l'he repassat i vist que no sóc ni un expert en la matèria -en la matèria em refereixo a la radiodifusió- ni en tècnica jurídica, prudentment el que he fet és referir-me al director de l'STA -el Sr. Jaume Salvat- amb el qual ja havia tingut ocasió de comentar diverses vegades algun tema col·lateral, però no a l'extrem del que porta aquesta pregunta.

Consultat el Sr. Salvat ell m'ha dit que... a més ja ho cobreix i està en el contracte -vostè suposo que té el contracte-, una sèrie de canals que s'estan difonent des d'aquí Andorra i altres canals que no queden inclosos -i aquí li dono la raó perquè hi ha canals que no queden inclosos en aquest contracte-, s'han subscrit contractes addicionals i estic parlant de CNN que jo conegui i BBC.

N'hi ha alguns altres que jo sóc, en aquest moment, incapaç de contestar-li perquè ja li he dit que el meu coneixement del tema és un coneixement que no arriba als extrems del que pot tenir vostè, però en tot cas, vull que sàpiga que per part nostra -com no pot ser d'altra manera-, hi ha una preocupació perquè aquest tema estigui perfectament resolt i abans no li he contestat a la pregunta que vostè ha retirat. Hi va haver un Consell d'Administració, després li he comentat que n'hi ha un altre el dia 22, i al Consell d'Administració del dia 22 he demanat que incloguessin aquest tema en l'ordre del dia per acabar d'afinar si tenim algun serrell que haguéssim de retocar.

Jo, en qualsevol cas, igual que ha fet el meu company Pere López en la intervenció anterior, no tinc cap problema per oferir-li la possibilitat de posar-nos en contacte per si hi ha alguna cosa per comentar, poder-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument i insistint en la pregunta. Diguéssim una cosa són els drets de retransmissió de les emissions que tenim ara que amb el contracte d'EGEDA estan més que ben cobertes, i una altra qüestió és, doncs, tot el que s'ofereix de televisions a la carta i que és un altre àmbit amb el qual em va sorprendre molt el com s'oferia aquest tipus de producte. I encara em sorprèn més quan l'altre dia

vaig veure que la televisió, doncs, retransmetia un anunci de Govern amb una cançó de l'Imagine del John Lennon... m'agradaria saber si també tenim els drets per això, no? cosa que em sorprendria enormement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc gaire més per afegir-li. Desconec si disposem d'aquest dret. Ja li he dit que havia parlat amb el Sr. Salvat. Hem incorporat a l'ordre del dia aquest tema i en parlarem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

També demanaria que se'ns aclarís si és cert o no el que em vénen comentant al carrer, que no tinc forma de comprovar-ho o no, que és que quan es demana la connexió a bars i restaurants -de la qüestió de la fibra òptica-, doncs, hi ha una sèrie de limitacions quant a l'oferiment dels paquets audiovisuals.

Voldria saber si aquest és un problema de drets o si és una qüestió de política comercial amb la matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc constància que hi hagi cap problema en aquest nivell, Sr. Nomen.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la retroactivitat dels acords d'intercanvi de dades que signa Govern.

Fou registrada amb el número 870 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és: quina és la base documental dels acords signats o de documents d'acompanyament o d'aclariment que permet a Govern afirmar que els acords d'intercanvi de dades signats per Govern amb Mònaco, San Marino i França no tenen retroactivitat per a dades relatives a casos penals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el cap de Govern. Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres acords signats als quals es fa referència en la pregunta preveuen, -tots tres-, una data d'entrada en vigor i en conseqüència d'aplicació posterior a la data de signatura. Aquest fet exclou clarament, a l'entendre del Govern, la retroactivitat en tots els casos i també en l'àmbit penal.

L'intercanvi d'informació tributària vinculada als referits acords amb Mònaco, San Marino i França només podrà fer-se efectiu quan els procediments per perseguir i castigar els eventuais delictes fiscals hagin estat iniciats amb posterioritat a l'entrada en vigor dels acords, encara que aquells procediments es poguessin referir per hipòtesi a fets o conductes delictives anteriors però, en tot cas, hi ha tot un procediment de salvaguarda, hi ha tot el que diu la nostra llei, hi ha el que diu la nostra Constitució i ja, finalment, el procediment de filtratge de les demandes d'informació, en primer nivell amb l'autoritat designada en els acords i en segon nivell la

possibilitat establerta per la Llei andorrana de les persones afectades de poder defensar-se amb els recursos escaients també previstos per la llei.

En tot cas, nosaltres estem convençuts, fonamentadament convençuts que no hi ha retroactivitat si això es comença a aplicar a partir del moment en el qual s'hagi notificat la segona de les ratificacions del segon país que acabi ratificant en segona posició i, per tant, no podem estar mai parlant de retroactivitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Nomen teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, en concret en l'Acord que estem mencionant, per exemple el de San Marino o el de Mònaco, quan es diu que en matèria fiscal, penal: "*Signifie toute affaire fiscale que nous faisons intervenir en acte intentionnel avant ou après l'entrée en vigueur du présent accord, qui passible de poursuite en vertu du droit pénal de la part requérante*". En aquest cas em podria, el Sr. cap de Govern, dir com ho interpreta per interpretar que no hi ha retroactivitat penal?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, entenc que contesto a una repregunta.

Contesto a la repregunta en el sentit...

El Sr. síndic general:

Perdó. Teniu el dret a dúplica si ho voleu, i si no, podeu contestar o podeu ajuntar les dues si us sembla convenient.

El Sr. cap de Govern:

Bé, la referència que fa el Sr. conseller, el Sr. Nomen, és efectivament a les definicions, i ja m'he referit a la data d'entrada en vigor que també està en la línia o en el contingut que he dit en l'acord que ja esmentava.

Sense voler fer aquí disquisicions sobre dret penal, jo el que li contesto és que interpreto que la Llei penal és sempre irretroactiva a Andorra i arreu dels estats de dret -i nosaltres, de moment, només estem

signant amb estats de dret-, i una altra cosa és la Llei processal penal, la qual normalment, per no dir sempre, és retroactiva excepte en el cas que pogués incidir en l'àmbit dels drets fonamentals i llibertats públiques reconeguts en el nostre cas per la nostra Constitució que és de legalitat ordinària en moltes qüestions que no afectin els drets i llibertats. Per tant, el dia que es pugui donar un cas que es plantegi una reclamació iniciada, com he dit, perquè sinó mai es podrà plantejar amb posterioritat a l'entrada en vigor i que faci referència a actuacions processals anteriors, la persona afectada podrà veure si això és una afectació que impliqui retroactivitat. Al meu entendre no es podrà donar aquest cas però, aquest és el meu criteri.

Podríem discutir llargament i no tinc cap inconvenient en fer-ho si el temps ens ho permet perquè aquí no estem parlant de condemnar algú per un fet que en el moment de cometre-ho no estès tipificat sinó que nosaltres ens hem de limitar a intercanviar una informació que se'ns demani en el marc d'un acord i respectant la llei que vam votar; i afegiré que a mi em sembla que s'està creant una alarma innecessària en aquesta qüestió quan Andorra fa anys, molt abans d'aquests intercanvis d'informació -i això va ser objecte de debat aquí en aquesta mateixa Sala-, que està... -i fa un moment se'ns preguntava sobre la Unitat d'Intel·ligència Financera-, fa anys que nosaltres estem fent col·laboració internacional d'informació en matèries que afecten el dret penal i no hem tingut cap problema de retroactivitat, ni cap problema de menysteniment dels drets de les persones afectades per aquest intercanvi d'informació recollit per la llei andorrana i acceptat en la comunitat internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Nomen per una repregunta?

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí. Interpreto, aleshores, correctament que vostè entén que sí que l'intercanvi de dades pot ser relatiu a períodes anteriors al moment actual en casos penals que s'obrin després d'aquesta data però que afectin a dades relatives a períodes anteriors pel fet que les qüestions penals normalment es miren quatre anys endarrera.

És aquest el cas?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, Sr. Nomen, m'he explicat molt malament. Jo no li he dit això, o no volia dir-li això... més ben dit, estic segur que no li he dit el que vostè ha interpretat que jo li havia dit.

Jo el que li he dit és que es pot donar el cas que quan s'obri una demanda d'informació i arribi a Andorra, aquesta demanda d'informació, doncs, mai la podrà acceptar Andorra i mai l'altra part ens podrà demanar que l'acceptem perquè en el nostre acord ja queda ben clar que ha de ser per actuacions de l'Administració posteriors a la data de posta en aplicació de l'Acord.

He volgut fer una referència a què potser dins d'aquest expedient, doncs, hi ha alguna referència que tira una mica endarrera. És això, però no estem parlant ni de dades, ni de retroactivitat de dades. En tot cas no és d'això del que jo parlava, jo parlava d'instruccions prèvies a l'obertura d'un expedient.

(S'incorpora a la Sala el M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, ministre de l'Interior)

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

No havent-hi cap més repregunta passem a la pregunta següent.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja.

Fou registrada amb el número 871 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Montserrat Gil Torné. Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

La col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja Andorrana manté els mateixos criteris de selecció de les passades campanyes, és a dir, s'exclouen les persones que els responsables del banc de sang, l'*Etablissement Français du Sang*, consideren que, per pertànyer a un col·lectiu, han tingut conductes de

risc, com ara els homosexuals i donants amb parelles múltiples.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: està d'acord Govern amb aquesta clara discriminació que es fa a diversos col·lectius? Si no és així, quines mesures urgents pensa emprendre per tal que no es pugui tornar a reproduir?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No cal que li digui, Sra. consellera, que el Govern no està d'acord en cap discriminació que es vulgui fer a un col·lectiu pel fet de la seva condició. Amb el benentès que en la qüestió concreta que estem parlant, les conductes de risc tant poden ser pròpies de les persones homosexuals com de les persones heterosexuales.

El Govern, que no es planteja alterar els acords amb l'*Etablissement Français du Sang*, ha establert una sèrie de mesures per tal de millorar l'índex de donació i alhora facilitar l'accés a la donació a tota la població... i dic bé, a tota la població.

Així doncs, en resposta a la segona part de la seva pregunta, primer, amb la voluntat de millorar la promoció de la donació de sang: s'ha previst impulsar la creació de l'Associació de donants a Andorra, realitzar campanyes de comunicació per conscienciar de la necessitat de donar sang, incrementar el nombre de campanyes per tal de facilitar la donació i, per tant, millorar els índexs de donació actuals. L'índex actual és molt baix -segur que vostè el coneix- ja que situen valors de deu a dotze donacions per cada mil habitants.

En segon lloc, com a segon camí d'actuació, hem posat en marxa un conveni marc de cooperació amb el Banc de Sang i de Teixits de Catalunya d'acord amb les iniciatives de cooperació internacional endegades que permeti organitzar, a més a més de les actuals col·lectes organitzades ja amb l'*Etablissement Français du Sang*, -que, insisteixo es mantindran-, una o dues campanyes més. El pla de treball 2009 elaborat entre el Ministeri de Salut i el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya contempla aquesta opció que s'ha concretat durant l'última trobada de la ministra -Sra. Cristina Rodríguez- amb la consellera de la Generalitat de Catalunya -Sra. Marina Geli- que va tenir lloc el mes de juliol passat. Cal tenir present que les actuacions

plantejades requereixen uns tràmits i uns acords de cooperació que caldrà anar desplegant. Precisament avui dijous al matí, dia 15 d'octubre, s'ha dut a terme una reunió de cooperació que ha marcat els passos i calendari adients.

I acabo dient que hem volgut establir aquesta col·laboració amb Catalunya, per tot el que he dit, però també perquè Catalunya ha consolidat un model de donació de sang entesa com un gest de civisme i solidari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula, Sra. Montserrat Gil, per la rèplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern. Esperava aquesta àmplia resposta per part seva perquè alguna d'aquestes reunions, evidentment, ja s'havien iniciat anteriorment.

Com ha pogut apreciar, he realitzat la mateixa pregunta que la Sra. M. Pilar Riba va plantejar en la sessió ordinària el dia 27 d'abril del 2006, i l'he volgut fer perquè quedi en les actes del Consell General que vostès han seguit utilitzant els serveis de l'Establiment francès de sang, el qual va ser molt qüestionat en el seu moment i al qual jo li tinc, i el meu grup parlamentari, li tenim un gran respecte i consideració tenint en compte els indicadors de qualitat, de control i també de vigilància que utilitza i que ens ha garantit durant trenta-un anys que la població andorrana en gaudeix amb total seguretat i eficiència de mil transfusions a l'any. I vull reiterar que avui tenim un bon servei de recollida de sang, una bona resposta dels donants -tot i que millorable-, i una molt bona resposta d'aquest establiment.

També hem volgut conèixer el seu posicionament, ens ho ha dit. Esperem que aquests intercanvis siguin efectius i estarem atents a les seves decisions i al desenvolupament d'aquest servei en les properes campanyes, i que esperem mantinguin els mateixos indicadors de qualitat que la població andorrana ha gaudit fins ara.

Entenent també, i coneixent com treballa la ministra de Salut, espero que així sigui i, a més, sé perfectament que ho farà de la millor manera.

Per tant jo crec que la població andorrana, en general, pot estar tranquil·la i pot seguir gaudint d'un immillorable servei de transfusions de sang.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. consellera, no calia -al meu entendre i li dic evidentment respectuosament-, la pregunta perquè quedés a les actes el nostre reconeixement a l'*Etablissement Français du Sang*, perquè no trobarà vostè a l'acta del 27 d'abril del 2006 cap mena de rebuig a la qualitat i al servei de l'*Etablissement Français du Sang*. I recordo perfectament aquell debat perquè també hi era.

En tot cas, del 27 d'abril del 2006 vostè ara ens diu que, doncs, estem seguint el que vostè havia fet... Miri, en tot cas, en mesos, en tres mesos haurem fet més en aquesta qüestió que des del 27 d'abril del 2006 fins el 15 d'octubre del 2009. En tot cas, a les actes i als documents queda ben escrit que és ara que s'han impulsat aquestes mesures per arribar a aquests acords amb la Generalitat de Catalunya i especialment amb aquest Banc de Sang i de Teixits de Catalunya.

Però, a mi em sembla, de totes maneres, que tampoc hauríem de fer polèmica o, en tot cas el Govern no en farà, sobre una qüestió que pel que veig estem d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Sr. cap de Govern jo no volia polititzar aquest tema perquè penso que és un tema molt sensible i ja ho van fer vostès durant molt de temps.

I, en les actes de la sessió ordinària del dia 27 d'abril alguns consellers generals socialdemòcrates sí que van qüestionar -i inclús, llegiré per exemple la intervenció del Sr. Esteve López- quan es va dirigir al Sr. cap de Govern dient: "Vostè acaba de dir que creu que no hi ha cap motiu per trencar aquest acord amb l'*Etablissement Français du Sang*. Vostè no creu que posar fi a aquesta discriminació envers un col·lectiu que

vostè mateix reconeix que segons el seu criteri existeix, no és un motiu suficient?”.

I, una altra intervenció de la Sra. M. Pilar Riba quan es va proposar una proposta d'acord en la que es va instar el Govern, i les seves paraules van ser: “Hem pogut constatar, una vegada més, arran d'aquesta campanya de tardor que els criteris de selecció dels donants continuen sent els mateixos i que l'executiu no ha fet més que aportar les rectificacions que els socialdemòcrates i la població reclamen des de fa temps i que tan malmeten la imatge del Principat d'Andorra fora de les nostres fronteres.”.

Jo, Sr. cap de Govern, evidentment, no vull seguir polititzant aquest tema, vull que l'Establiment segueixi treballant en pro de les nostres persones i de la salut pública d'Andorra.

El Sr. síndic general:

Sra. Montserrat Gil li demanaria la repregunta, si us plau.

La Sra. Montserrat Gil:

No, estic d'acord amb la intervenció del cap de Govern i la pregunta seria...

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Us he donat la paraula per una repregunta i ja heu esgotat el temps.

La Sra. Montserrat Gil:

La repregunta ja me l'ha contestat abans i si és que es segueix treballant amb l'Establiment Francès de Sang, per tant, em dono per contestada.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Doncs, passem a la pregunta número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al contracte de gestió i explotació de les depuradores.

Fou registrada amb el número 872 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Montserrat Gil Torné. Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 16 de setembre al BOPA núm. 68 any 21, es licità el contracte “Servei d'explotació, conservació, i manteniment de les estacions depuradores d'aigües residuals d'Andorra i de l'estació d'assecat tèrmic associat a l'estació depuradora d'aigües residuals de la zona sud d'Andorra”.

Vist aquest edicte es pregunta al Govern en quins informes tècnics i econòmics s'ha basat el Govern per rescindir i no renovar el contracte actual d'explotació, conservació i manteniment de les estacions depuradores d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El 4 d'agost del 2004 el Govern adjudicà a una unió temporal d'empreses els treballs del servei d'explotació, conservació i manteniment de les estacions depuradores d'aigües del Principat d'Andorra.

El contracte signat amb l'adjudicatari establia en el seu article 4 “Durada del contracte i pròrrogues” que -i cito textualment-: “La durada inicial d'aquest contracte comença amb l'inici de la prestació objecte del mateix fins el 31 de desembre del 2008, ambdues dates incloses, i que a partir del 31 de desembre del 2008 el contracte podrà, en el seu cas, renovar-se per acord de les parts d'any en any fins un màxim total de la prestació del servei públic des del seu inici de quinze anys.”.

En definitiva el que estableixen els diferents documents contractuals -i hi ha alguna altra referència en un altre document annex- és que a partir del 31 de desembre del 2008 el contracte podia, en el seu cas, renovar-se per acord de les parts d'any en any fins aquest total de quinze anys.

Referent a la decisió del Govern de no renovar he de dir-li que tot i que el contracte, com li he dit, preveu la possibilitat de prorrogar la relació contractual d'any per any fins un màxim de quinze, el Govern simplement ha fet ús de la facultat que li oferia el contracte.

La motivació de la decisió no rau en cap impediment d'ordre tècnic en relació a la capacitat de l'adjudicatari actual. En aquest sentit vull subratllar-li, Sra. Gil, que els criteris de valoració de les ofertes del plec de bases del concurs, del nou concurs, es basen en l'oferta econòmica, evidentment, en la qualitat de la proposta d'explotació -i la seva memòria tècnica-, però també -i ho subratllo- en l'experiència i solidesa del licitador en l'explotació d'estacions depuradores d'aigües residuals i en cas d'estacions depuradores d'aigües residuals similars al del concurs, així com en l'experiència en la gestió i explotació d'assecats tèrmics.

L'adjudicatari actual, si és aquesta la seva preocupació, disposa d'una àmplia experiència i d'un ampli coneixement en relació a les instal·lacions del nostre país el que li confereix una bona posició en aquest sentit. No obstant, la voluntat de Govern és de descartar-lo del concurs que es troba actualment en fase de licitació.

El que ha motivat la decisió de Govern ha estat la situació que genera, o que podria generar... podria arribar a generar, el fet de condemnar el sector a un únic adjudicatari durant una durada important. Es podria arribar a provocar una situació de monopoli i una desincentivació en relació a altres empreses del sector interessades en la prestació del servei i que podrien aportar noves sinèrgies -i és important recordar-ho. Però bé, és el fet que, a hores d'ara -i falten alguns dies per tancar el període d'admissió d'ofertes- a hores d'ara catorze empreses han mostrat el seu interès en relació al concurs recollint el corresponent plec de bases.

Pel que fa als informes tanco aquesta entrada dient que no hi ha informes tècnics econòmics perquè, com li he dit, no hi ha desqualificació de l'empresa adjudicatària actual sinó que el que hi ha és una decisió, una voluntat, de promoure la lliure concurrència.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Vicenç Alay.

Sra. Montserrat Gil tenguí la paraula per la rèplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Alay, amb la seva intervenció només volia remarcar si és cert que quan es va adjudicar a la UTE actual, única gestora, que en aquell moment se li va donar la concessió, va ser perquè

l'Administració s'estalviava un 20 % en les despeses d'explotació.

Aleshores es va fer un contracte que es va iniciar com vostè bé ha explicat en l'exercici 2004 i fins el 31 de desembre del 2008 renovable any per any fins un màxim de quinze anys. L'any 2009 es va renovar automàticament perquè la UTE crec que estava duent a terme la seva tasca correctament. En el mes de juliol, un cop vostès van entrar a governar, la UTE va rebre la notificació de la seva rescissió.

Tot i que el seu ministeri pretenia salvaguardar-se afegint a la notificació una pròrroga no contemplada en el contracte i una clàusula del dret a poder ampliar l'explotació en el termini de sis mesos més, el que em fa pensar que dubtava de les seves decisions.

Malgrat tinc el convenciment que els motius per rescindir aquest contracte no estan clars, algun n'hi deu haver.

Si rescindeix ara hi ha d'haver algun motiu, la motivació pot venir, vostè ho ha explicat, per una mala prestació o no, no ho ha dit pas així, per abaratir costos o per altres criteris que nosaltres desconecem i que suposo que el ministeri ha considerat.

Un cop exposada la meua intervenció se'm presenten una sèrie de neguits, Sr. Alay. Neguits jo penso que seriosos. Què passarà amb els treballadors que deixaran el seu lloc de treball amb la rescissió d'aquest contracte? Es tindran en compte els drets adquirits d'aquests treballadors a l'empresa, drets d'antiguitat entre d'altres? Com es pensen reubicar i amb quina norma laboral? I si vostè considera que la clàusula del plec de bases que també me l'he llegit dóna la seguretat jurídica escaient a aquestes persones.

Esperarem a l'adjudicació, evidentment, per valorar els avantatges de la nova concessió, si és que existeixen i tenint en compte que en el seu programa electoral en l'apartat indústria, la construcció i l'obra pública manifestaven que les indústries implantades al país i les que ho vulguin fer necessiten de forma inequívoca el suport de l'Administració, i sobretot també manifestaven una elevada quantitat de subcontractacions amb empreses de fora del país, les característiques del nostre contracte d'avui, del contracte que ha sortit publicat, la forma d'adjudicació és mitjançant concurs internacional. Vostè ha valorat que la UTE que actualment explota aquest servei té la participació majoritàriament andorrana, per tant, crec que s'ha de tenir en compte també; i crec que... -no sé si també ho ha valorat- si al Principat existeixen altres empreses

amb les prestacions que ha donat fins ara la UTE actual.

Com vostè ha pogut escoltar, Sr. ministre, en aquesta decisió se'ns presenten molts interrogants que esperem tenir les respostes necessàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja veig que se'ls hi presenten molts interrogants. Ha sigut tot interrogants el que s'ha plantejat. Bé, alguna afirmació que li discutiré perquè és incerta.

Començant pel -20 % de l'adjudicació del primer contracte no li puc dir, no ho sé, en aquest moment no ho sé. El que passa és que aquesta empresa va ser capaç de fer una oferta per sota del 20 % de l'estimació i suposant que evidentment no deuria caure en baixa temerària -sinó l'hauríem d'haver eliminat, suposo que no seria el cas-, suposo que ara també ho podrà seguir fent sinó... En tot cas ho deixo, això és una pura hipòtesi que no condiciona en res a la resta: ni l'argumentació ni la decisió del Govern.

Vostè diu que a l'any... li contestaré perquè a més ha dit coses que si hagués escoltat... -bé, he de suposar que ha escoltat perquè no la tractaré de mal educada-, però alguna de les coses que vostè ha dit ja li havia dit abans.

Diu que a l'any 2009 es va renovar automàticament... No es va renovar automàticament, el contracte diu que es renova per decisió de les parts. Hi va haver-hi una decisió de l'any 2008 al 2009... hi va haver-hi una decisió per renovar, com aquest any hi ha hagut una decisió de no renovar comunicada a les parts, però la UTE en aquest moment té l'adjudicació.

Per altra banda, vostè ha parlat d'ampliar el contracte per sis mesos... No, jo li dic que el contracte arribava al dia 31 de desembre. Nosaltres ens vam prendre el temps per dir-li a aquesta empresa que fins el 31 de desembre, d'acord amb els contractes, ella seguiria efectuant aquests treballs. No hi ha hagut cap ampliació... no sé, vostè ha vist una sèrie de coses rares i no n'hi ha cap. Torní-ho a repassar i veurà que no n'hi ha cap. No és cert!

Ha parlat d'un neguit: el dels treballadors, i he de dir que aquest neguit no sols ho compartim sinó que va

ser el primer que se'ns va plantejar en el moment de prendre la decisió. Quan vam prendre aquesta decisió...

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay li demanaria que arribés a la conclusió perquè ja fa estona que s'ha esgotat el temps.

El Sr. Vicenç Alay:

Perdó, és que estava contestant i no m'he donat compte que estava exhaurint el temps.

El tema dels treballadors està en el contracte i es recull que qualsevol empresa que guanyi està obligada a subrogar-se en les obligacions que tenia l'empresa anterior -i ho podrà veure- que està recollit en el contracte.

I pel que fa al concurs internacional nosaltres en aquesta obra, o en qualsevol, primarem... primarem a les empreses andorranes, el que no podem fer és condicionar... -i em fa no sé què que em faci aquesta pregunta quan vostè ha fet aquesta defensa aferrissada de *Etablissement du Sang*, una empresa que no és pas andorrana-, no condicionarem la qualitat al fet que sigui andorrana. Si és andorrana i ofereix qualitat tingui per segur que serà aquesta empresa la que tindrà totes les portes obertes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Repreguntes?

Sí, Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Vist que en el mateix concurs, el del 4 d'agost del 2004, ja van licitar set UTEs formades per vint-i-cinc empreses, i que es va donar la concurrència suficient com per decidir en aquella època adjudicar-ho a una sola empresa, per què avui es torna a fer un concurs internacional?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

He subratllat expressament la voluntat de la lliure concurrència, i una pregunta com la que em fa no m'estranyaria de segons qui, però d'algú que ve de les files liberals o que és hereu d'un partit liberal, francament no sorprèn.

Subratllo: lliure competència, i és així de senzill!

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Serra teniu al paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el ministre, en una pregunta que feia referència a un contracte d'explotació de depuradores, ha parlat de l'*Etablissement du Sang*, la meva pregunta és la següent: li consta al Sr. ministre -que veig que hi entén d'aquest tema- que hi hagin empreses andorranes que es dediquin a la donació de sang?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Aquesta repregunta no toca i, doncs, passem a una altra repregunta. Està totalment fora de context.

Hi ha alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al Centre de tractament de residus.

Fou registrada amb el número 873 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Adellach Coma. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de maig el M. I. Sr. Jaume Bartumeu, durant el seu discurs per a ser elegit com a cap de Govern manifestà el següent: "*Cal redreçar el projecte vigent d'incineració i reconvertir-lo en un veritable projecte de centre de tractament de residus modern i sostenible, posant en funcionament totes les instal·lacions*

necessàries per poder aprofitar al màxim els residus i reduir la quantitat dels que s'hagin d'eliminar".

D'acord amb aquestes manifestacions es pregunta al Govern: de quina manera pensa redreçar el funcionament del Centre de tractament de residus?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula pel Govern.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Em demana, Sra. Adellach, de quina manera pensem redreçar el funcionament del Centre de tractament de residus...

Primer de tot permeti'm agrair-li que sigui vostè mateixa la que introdueixi o reprengui, si vol, aquest concepte de redreçament: que cal redreçar. Sembla evident que cal un redreçament atesos els problemes de tot ordre que afecten a la instal·lació.

Succintament, un llistat: queixes dels veïns per males olors -ha pogut llegir últimament, però fa temps que dura en els diaris-; queixes dels socis estrangers -el 47 % de la societat- Novergie, Cespa per les pèrdues que els genera la gestió del forn... queixes i exigències, denúncies... possible denúncia d'un desequilibri financer; manca de residus per assegurar el correcte funcionament de la instal·lació; problemes tècnics lligats a tot això -desgast del forn, sobrecostos per consum extra de gas-oil, pitjors valors ambientals -i això és preocupant- etc; situació contractual que restringeix al mínim el marge de maniobra de l'administració per avançar solucions.

Hem debatut molt el tema del centre, en aquesta mateixa Sala, i tant vostè Sra. Adellach com jo mateix hem pogut participar -amb altres consellers, evidentment- activament en aquests debats. No entraré en detalls ara, però sí que vull deixar constància de la divergència de posicions entre les dues parts: vostès, llavors -llavors el PLA- volien i van obtenir aquest centre i aquest model de gestió i de finançament. Nosaltres, el Partit Socialdemòcrata, -en aquell moment en l'oposició- parlàvem d'un forn, ja en aquell moment, sobredimensionat i d'un contracte de concessió gravós en l'econòmic, molt gravós en l'econòmic i pervers, molt pervers també pel que fa a la gestió ambiental.

Com ho redreçarem? -pregunta-: primer de tot assumint i encarant el problema, i això vol dir

analitzar acuradament i prendre decisions, quines? rescat, redimensionament, importació de residus... Estem estudiant aquestes i altres possibilitats amb rigor, li asseguro! Però vostè ho sap tan bé com el Govern que això no és fàcil... millor dit, això no se'ns ha posat fàcil, o si vol, això no ens ho han posat fàcil.

Qualsevol de les possibles solucions té avantatges i inconvenients lògicament. Cal valorar-les totes i ja li he dit que és el que estem fent a hores d'ara.

Entretant estem avançant iniciatives concretes que ajudin a aquest redreçament, i li'n citaré dues: en primer lloc el triatge i la classificació aquí, a Andorra, en el centre, dels envasos lleugers procedents de la recollida selectiva, i en segon lloc l'increment de la valorització del residu incinerat mitjançant la cogeneració.

Com pensem redreçar-ho? Concloent, com li he dit, buscant una solució de la part tècnica, econòmica, financera i contractual d'una banda, i engegant iniciatives en la línia del que diu el Pla de residus, les que li he citat avui, una de reciclatge i una altra de valorització energètica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Alay, jo he escoltat amb atenció, doncs, la seva resposta i he vist que té moltes queixes però, li he de dir que si vaig fer la pregunta a Govern és perquè em van sobtar les paraules del Sr. cap de Govern durant el seu discurs d'investidura en el qual deia que "*cal redreçar*", i aquest terme el va utilitzar el Sr. cap de Govern i per això jo el reutilitzo: "*Cal redreçar el projecte vigent d'incineració i reconvertir-lo en veritable projecte de Centre de tractament de residus modern i sostenible.*".

La finalitat d'aquesta pregunta no és per ganes de polemitzar en un tema com el Centre de tractament de residus que tantes passions ha despertat en el si d'aquesta Sala del Consell General, sinó que em preocupen les declaracions que va fer el Sr. cap de Govern en el seu discurs i, em preocupen perquè des de la seva concepció el Centre de tractament de residus es va fer per a ser un centre modern i sostenible en el sentit que és un centre que disposa d'un conjunt de serveis per la correcta gestió dels residus.

Puc anomenar aquest... diguéssim, aquest conjunt de serveis: una deixalleria, una planta de transferència de residus procedents de la recollida selectiva, una unitat d'incineració amb valorització energètica. Els residus admesos a aquesta unitat d'incineració són residus sòlids urbans, residus industrials, residus càrnics, residus sanitaris, hospitalaris, fangs de les estacions depuradores d'aigües residuals i voluminosos, combustibles.

Tot això ho dic per recordar que no es tracta, simplement, d'una planta d'incineració de residus sòlids urbans, sense oblidar que també és un centre on es produeix valorització energètica dels residus, és a dir, els residus que no són reciclables, els que són incinerats i valoritzats en forma d'energia, de manera que el Centre de tractament aprofita l'energia alliberada per la combustió d'aquests residus produint energia elèctrica que s'injecta a la xarxa de distribució de FEDA.

Aquest centre també es va concebre perquè complís la més estricta normativa europea en matèria de contaminació i amb la voluntat de donar a cada residu la solució més apropiada i gestionar els residus de la manera més respectuosa amb el medi.

Aquesta és la voluntat amb la que es va fer el Centre de tractament de residus.

Sap molt bé, Sr. ministre, que cal situar el Centre de tractament de residus en el marc del Pla nacional de residus que va ser aprovat pel Govern l'any 2001, i ho sap molt bé perquè vostè també hi va participar des de la vessant tècnica, aspecte essencial i primordial que va permetre la presa de decisions polítiques per tal de dotar el Principat d'Andorra d'un Centre de tractament de residus modern i sostenible com diu el Sr. cap de Govern.

Per això li he formulat aquesta pregunta, perquè no entenia a què es refereixen quan diuen que posaran en funcionament totes les instal·lacions necessàries per poder aprofitar al màxim els residus i reduir les quantitats dels que s'hagin d'eliminar.

La pregunta, per a mi, era molt tècnica. Vostè m'ha dit, doncs, que hi ha moltes coses a fer, doncs, en conseqüència mirarem amb atenció el que faran.

També doncs ha parlat, em sembla d'un tema de dimensionament... és així? I, bé, dir-li en aquest sentit que, a veure... tots sabem que un dels indicadors per mesurar com funciona l'economia d'un país és per l'evolució de la producció de residus, i les manifestacions que farà ara les farà en el sentit de les implicacions que té una crisi econòmica en la generació de residus i tenim present que el que cal, evidentment, és fomentar una reducció de la producció de residus i el seu reciclatge.

Està clar que, en aquest moment Andorra, ha sofert una davallada important de la quantitat de turistes, per exemple, que pernocten en aquest país i, per tant, consumeixen i produeixen residus. També és cert que la davallada de l'activitat econòmica del nostre país ha provocat que hi hagi gent que s'hagi quedat sense feina i que, per tant, segur que consumeixen menys, perquè no tenen el poder adquisitiu suficient per poder-ho fer com abans i, per tant, també generen menys residus i tot això ho podrien afegir en els altres àmbits de la nostra societat.

El Centre de tractament de residus es va concebre de manera que no es quedés obsolet a curt termini, sinó que es va concebre perquè al cap de vint anys encara pogués estar funcionant.

És cert també que es va concebre en un moment en què els indicadors econòmics del nostre país eren favorables tenint en compte també quines eren les expectatives de reciclatge a nivell europeu per tal que a Andorra també es poguessin complir.

Per tant, es tracta d'aconseguir que el país funcioni, que l'economia funcioni, que la gent tingui un lloc de treball. Es tracta també que els països del nostre entorn surtin de la crisi...

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach li demano que vulgui concloure.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, la conclusió és que: no creu Sr. ministre que el que cal és buscar solucions per a l'economia d'aquest país i així solventarà el dèficit d'escombraries que ha manifestat que hi havia?

(Se sent riure)

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Adellach estigui segura que nosaltres treballarem per l'economia d'aquest país. El que passa és que també li he de dir que treballarem per una economia que sigui sostenible i que minimitzi els residus amb la qual cosa estic segur que tant vostè com jo coincidim.

Vostè ha parlat de bona voluntat...segur! A més li ha quedat un tríptic fantàstic, eh? Si tinguessin de fer el forn de nou igual el tornàvem a fer.

Però, és clar, és que no n'hi ha prou amb bona voluntat i no vaig pas a dir que sigui culpa de l'anterior govern lliberal que hagin caigut les escombraries, les tones d'escombraries, evidentment no, estem en una conjuntura.

Ara, el que sí -i no vull repetir un debat que he tingut cinquanta vegades.

El que sí que és evident és que hi havia diferents possibilitats i vostès van optar per aquesta, per un forn que a menys de quaranta-cinc mil tones, i està recollit al contracte, i el contracte ens obliga a portar quaranta-cinc mil tones al forn. És un invent això...

Vostès van dimensionar un forn d'aquest tipus que fins i tot es podria entendre com a contradictori en el seu mateix pla de residus amb el qual, és veritat, jo hi vaig participar una mica des de la vessant tècnica, no?

Però ens trobem en aquesta situació, o sigui, tenim un forn -no, no, jo no sóc el responsable de les quaranta-cinc mil tones, això que quedi ben clar!

Vostès van decidir això, per què? Perquè al darrera, no és una qüestió, vostè diu que és tècnica... no, no és tècnica. Al darrera d'això hi ha una empresa, hi ha una empresa, no hi ha ONGs gestionant el forn. Hi ha empreses que legítimament busquen un benefici i aquest benefici no l'obtenen. No tenim ni quaranta-cinc mil tones, ni benefici. O sigui, els veïns molestos perquè tenen males olors perquè no hi ha aquestes quaranta-cinc mil tones i han de gestionar el forn d'una mala manera; els gestors molestos perquè no fan diners i el forn... bé, no molest però ja ho veurà com sí que acaba demostrant la seva molèstia perquè no ens durarà els anys que hauria de durar. I això no és una qüestió tècnica perquè, a més, té una vessant política important: ens impedeix de totes maneres, de fer una política de minimització. No tenim marge de maniobra i rescatar el forn... ja li he comentat a la meva primera intervenció que una de les coses que ens plantejàvem era rescatar el forn. Hi ha un gravamen, una clàusula de rescissió -i els que entenen de futbol saben de què parlem-, una clara rescissió, tan dura que ens impedeix rescatar el forn. Tot i això mirarem a veure si ho podem fer perquè m'imagino que els empresaris estrangers tampoc estan per perdre gaire més diners.

Jo tinc por d'arribar al final...

El Sr. síndic general:

Ja heu arribat al final. Li demano que vulgueu concloure Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic per la seva benevolència, però ja ho veia venir.

Queda clar en les dues exposicions allà on som. Nosaltres treballarem per redreçar l'economia, això és una qüestió que ens toca des del Govern i per resoldre el tema dels residus de la millor manera.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, tornarem al sobredimensionament del forn.

Sr. ministre, vostè sap molt bé -encara que digui que no només és una decisió tècnica, però jo sí que li diré d'aquesta manera- que la decisió de dimensionar una estructura com aquesta es fa des de l'àmbit estrictament tècnic, i així és com es va fer en el seu moment.

Quan a l'any 1999, ara fa deu anys, es va començar a redactar el Pla nacional de residus d'Andorra que és l'instrument de planificació, control, coordinació i racionalització de totes les actuacions relatives als residus, el Govern va encomanar la seva realització a les empreses andorranes que en aquell moment treballaven en aquest àmbit i que eren exactament quatre empreses.

També se'ls hi va fer l'encàrrec que es busqués una alternativa a l'antic forn incinerador, i aquesta alternativa va ser el nou Centre de tractament de residus.

Està clar que per conèixer quina via ha de ser el dimensionament de la nova planta d'incineració calia fer una prognosi de la generació de residus per poder realitzar el corresponent dimensionament del forn. Tot això es va realitzar en aquell moment des del punt de vista estrictament tècnic, tot i que es va fer amb la previsió que en els propers anys hi hagués un augment...

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach la pregunta, si us plau.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, bé, la pregunta és que... A veure, un momentet si us plau.

(Hi ha un silenci)

Tornem a la pregunta inicial que li he fet, no?

No creu el Sr. ministre que el problema, més aviat, el tenim, doncs, amb una situació de crisi que es viu en aquest país i no amb un problema de sobredimensionament?

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Jo no tinc cap inconvenient en repetir-ho.

Evidentment que tenim una situació de crisi, però el problema és que no ens han donat cap eina per poder-la afrontar. Aquí està el problema.

I quan parlo de tècnica, fins i tot entraré en el seu terreny... sí, hi havia solucions tècniques diferents: fer dos línies d'incineració, i no es va voler fer perquè condemnava... bé, condemnava... o sigui, la part econòmica es veia lleugerament afectada, no?

Però bé, no seguiré amb el tema. Jo crec que ha quedat prou clar. Si vol fer una altra repregunta ho mirarem, però aquí ara seria repetir conceptes i argumentacions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

La Sra. Olga Adellach:

Bé, repregunta no. No sé si la puc fer però, en qualsevol cas, no comparteixo doncs el que està dient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Eusebi Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, escoltant al Sr. ministre està clar que... bé, em sembla entendre que hi ha un problema de suficient brossa per cremar en un forn amb tots els problemes tècnics que suposa aturades de forns que tots

coneixem i que, pel que estic entenent, està posant en perill la vida econòmica del forn.

Aleshores, per entendre una mica la situació quan han parlat d'importar brossa: aquella situació amb la qual nosaltres vam exportar brossa momentàniament durant la construcció, i després s'importava brossa, hem acabat ja la importació de brossa? S'ha acabat la importació de brossa per compensar l'exportació de brossa?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, quan es va fer aquest acord -és veritat, és cert el que vostè diu- va haver-hi un conveni i aquesta brossa ja s'ha... o sigui, aquest acord ja està tancat perquè la brossa que es va baixar després s'ha tornat a pujar i s'ha cremat. Estem fora, ja, d'aquestes previsions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Aleshores, si he entès bé, Govern s'està plantejant en aquests moments una política d'importació de brossa per mantenir els nivells crítics de calories pel bon funcionament del forn? És així?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

La importació de brossa s'ha produït des del primer moment. La primera part va ser precisament aquesta que vostè ha citat per un acord, però l'any passat i fa dos anys va haver-hi importació de brossa des dels països veïns.

És una possibilitat... és una possibilitat que nosaltres només contemplarem a partir del moment en què,

amb la monitorització que tenim de les emissions, sabem que això es produiria amb tota seguretat. El que no farem és passar els aspectes econòmics davant dels aspectes de salut. Si hem estat batallant en aquesta casa durant tants anys no serà per ara canviar de registre.

O sigui, d'això n'estigui convençut.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Encuentra.

El Sr. Òscar Encuentra:

Sí, per tant, de les seves últimes paraules entenc que per tal de no salvar la viabilitat d'un projecte econòmic no es posarà en risc la salut pública? Vull dir, perquè si tenim d'importar per salvar un forn incinerador que això no provoqui perjudicis mediambientals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Encuentra.

Teniu la paraula Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, Sr. Encuentra, gràcies.

M'han passat una nota en la qual diu que estic dient Govern en lloc de CTRASA. En tot moment m'estic referint a CTRASA. M'excuso.

Vull deixar clara una cosa, quan estic parlant, o quan estem parlant d'importar brossa no és una decisió que pugui prendre Govern ni CTRASA. Hi ha un contracte que obliga i els hi llegeixo l'article 15 del contracte. Diu: "*Deures de l'Administració: aportar un mínim de quaranta-cinc mil tones l'any de residus per fer-ne la revalorització energètica a la planta.*". Aportar un mínim, no comptablement, sinó aportar un mínim físic de quaranta-cinc mil tones.

O sigui, que no és que el Govern, CTRASA o el que correspongui, que prengui una decisió que estigui lliure d'aquestes obligacions contractuals.

De totes formes recullo el que vostè diu. Sàpiga que per davant de tot hi ha la salut, no abdicarem, una de les bases argumentals de tots aquests anys.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Vicenç Alay.

Alguna altra repregunta?

Doncs, se suspèn la sessió durant quinze minuts.

(Són les 17.35h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.55h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem a la pregunta següent.

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la signatura per part del Govern del conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

Fou registrada amb el número 874 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009 del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Daniel Armengol Bosch. Teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 17 de setembre en un mitjà de comunicació, el ministre d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura, vostè Sr. Vicenç Alay, manifestava que Andorra podria adherir-se al conveni de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i a les seves addicions posteriors, entre les quals hi ha el protocol de Kioto per lluitar contra els gasos que provoquen l'efecte hivernacle, i que tot això es produiria abans de final d'any.

Per això es pregunta: quines són les implicacions per Andorra derivades de l'adhesió a aquest conveni?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Teniu la paraula Sr. Vicenç Alay pel Govern.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Faré una prèvia referent al Conveni.

El Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic va entrar en vigor el 21 de març del 1994, havia estat aprovat al 1992 i al 1994 va entrar en vigor.

Actualment 192 estats l'han ratificat i constitueix un dels acords ambientals internacionals que gaudeix d'un suport més universal.

Tots els estats parts de les Nacions Unides, tots, l'han ratificat excepte quatre: Irak, Somàlia, La Santa Seu i Andorra.

Bé, entrant... quan vostè parla de quines són les implicacions, que no les qualifica, evidentment hi ha implicacions diguem-ne positives, immediates i altres que es poden considerar obligacions que no tenen per què ser negatives però, en tot cas formarien part d'un altre paquet.

Quant a les implicacions positives he de dir que entenem que comença a ser hora que palegem el nostre recolzament i els nostres compromisos en matèria mediambiental -això és una implicació positiva de signar un conveni com aquest. Cooperar amb la resta de països també ho és i millorar les nostres polítiques.

Jo entenc, per això, que vostè deu anar més pel que poden ser implicacions, és a dir, compromisos i obligacions que contraguem.

Si és així ja li dic que el conveni marc estableix en el seu article 4 un llistat exhaustiu de quins són aquests compromisos i els hi lleigeixo, els hi cito: *“Elaborar i presentar inventaris de les emissions de gasos amb efecte hivernacle; formular programes nacionals i regionals per contrarestar el canvi climàtic i estratègies per adaptar-se als seus efectes; promoure i difondre, inclosa la transferència tecnològica, pràctiques i processos que disminueixin les emissions de gasos amb efecte hivernacle; conservar i reforçar els embornals i dipòsits de tots els gasos amb efecte hivernacle; integrar la prevenció del canvi climàtic en les seves polítiques sectorials i, cooperar en matèria de recerca i intercanvi d'informació; promoure l'educació, la capacitat i la sensibilització de la ciutadania.”*

Això és el que diu l'article 4 que precisament té el títol de *“Compromisos”*. Després de la seva intervenció, si vol entrar en algun detall, aniria una mica més lluny en alguna altra consideració.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. Daniel Armengol teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament una cosa és el Conveni sobre el canvi climàtic -que és un document marc- i, l'altre posterior és el Protocol de Kioto que és molt més restrictiu i sever, no?

Tinc entès que el Protocol parla de reduir els gasos amb efecte hivernacle amb un 5 % de mitja sobre el que el país en qüestió adherent tenia l'any 1990. I això ho ha de fer entre els anys 2008 i 2012.

Doncs, efectivament, jo li demanava per les implicacions negatives i obligacions, i sobretot per les implicacions negatives i obligacions econòmiques que pugui tenir per Andorra. Per què? Perquè si no es compleix aquest Protocol hi ha dos vies: o es paguen sancions, o es paguen en forma de compra de bons de carbó, compra de drets d'emissió, o també està el dret en invertir en tecnologia en països en desenvolupament.

Jo em demano si tot això s'ha mirat a nivell econòmic i que implicaria per Andorra firmar aquest Protocol abans de final d'any, com vostè va fer públic, i si s'han fet els estudis econòmics pertinents abans de presentar aquest Protocol a aprovació de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. Alay teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, quan li he parlat de compromisos li vaig a llegir una altra part que no he dit, que diu: "*Totes les parts tenint en compte les seves responsabilitats comunes però diferenciades i el caràcter específic de les seves prioritats nacionals...*" etc.

O sigui, els compromisos estan també vinculats a cada país. Nosaltres formem part del primer món i això ens obliga, d'alguna manera més que a altres països però, també tenim unes dimensions que ens donen una sèrie de facilitats a l'hora de complir les previsions.

En les manifestacions que vaig fer -que és clar, no vull dir si vaig dir això o vaig dir l'altre- el que queda

clar en el compromís que vam tenir a Govern és de signar en primera instància el Conveni marc.

Hi ha una colla de països importants que han signat el Conveni marc i no han signat el Protocol de Kioto.

El Protocol de Kioto és un instrument dintre del Conveni marc, i té raó vostè quan diu que és un instrument molt més exigent quant a compromisos a adquirir, etc.

Bé, com vostè sap, a finals d'any -a principis: la primera i segona setmana de desembre- hi ha una reunió a Copenhaguen, la conferència de les Parts número 15 o número 16 -no me'n recordo bé-, on precisament el que es va a analitzar és el que ja se'n diu post-Kioto perquè el Protocol de Kioto ha tingut incompliments flagrants per part, fins i tot, de les primeres potències -bé, n'hi ha que han sortit, i no diré el nom dels grans-, però, vist això ja hi ha la previsió que es revisi completament.

Nosaltres el que tenim és un compromís i una voluntat ferma de signar, en el més breu termini, el Conveni marc. Tinc previst de ser a Copenhaguen havent signat el Conveni marc i després veurem el Protocol que surti després, el que es diu post-Kioto, a veure si estem en disposició d'assumir-lo o no, o en quines parts sí i en quines parts no.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Per repreguntes? Sr. Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Si ho entenc bé m'està explicant que han fet una proposta al Govern per firmar el Conveni marc abans de final d'any, sense documents econòmics que diguin el que a Andorra li costarà firmar el Conveni marc?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Els equips del meu ministeri i el del Ministeri d'Exteriors que encapçala el meu col·lega, estem treballant, estem fent anàlisis d'aquest tipus però, la

convenció marc no planteja obligacions, no ha de plantejar per a nosaltres obligacions d'aquest tipus. Si subscriuim Kioto, evidentment que les provocarà.

Però, sàpiga que... bé, ja li he dit els països que hi ha, només per eliminació: Mònaco, Liechtenstein, països de la nostra dimensió, la Santa Seu ja li he dit que no, els quatre últims que no hi són a dintre.

Tenim una consideració especial i això no ens ha de portar problemes econòmics... Entenc.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la proposta de resolució sobre la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país, aprovada per assentiment en la sessió del Consell General de data 19 de juny de 2008.

Fou registrada amb el número 875 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Adellach. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 22 d'agost tingué lloc a Prada de Conflent la 22ena. Diada Andorrana de la Universitat Catalana d'estiu, amb el tema l'energia a Andorra. En el programa de la diada s'havia previst l'assistència del M. I. Sr. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances del Govern d'Andorra per a fer un parlament.

Tot i que el ministre no va poder assistir a aquesta diada, els assistents vam poder escoltar el seu parlament, perquè ens en van fer lectura. Així doncs, el Ministre manifestà que la política energètica és una de les prioritats actuals del seu ministeri i va apuntar algunes reflexions i aportacions sobre la línia d'actuacions que vol implantar el Govern, com és el cas de donar compliment a la resolució del Consell

General relativa a la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país.

És per tot això que es demana al Govern quines condicions i modificacions tècniques i legislatives són necessàries per a la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Sr. Pere López teniu la paraula per Govern.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La reforma del sector energètic, que és una part fonamental de les reformes que s'han d'emprendre en el sistema econòmic, cal però, que aquesta política energètica s'integri amb la resta de polítiques sectorials que es diversifiquin les formes d'energia emprades, s'impulsi el conjunt de les energies renovables i s'aposti, també, per l'estalvi i l'eficiència energètica.

Avui en dia, només el 17 % de l'energia consumida a Andorra és d'origen renovable. Un 14 % és energia d'origen hidroelèctric i un 3 % és energia tèrmica procedent de la valorització de residus urbans. Aquest fet suposa una gran dependència en matèria energètica que a més ha anat creixent en els darrers anys. Són, per tant, necessàries modificacions tècniques i legislatives que permetin la utilització productiva d'energies alternatives que han d'anar lligades, d'una banda, a l'evolució d'aquestes tecnologies i a l'experiència que ha tingut la implantació en altres estats, i també a la capacitat d'explotació local que puguin tenir aquestes energies.

Efectivament, com vostè deia, Sra. Adellach, en la 22ena Diada Andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu vaig manifestar, com és així, que la política energètica és una de les actuals prioritats del Ministeri d'Economia i Finances, que estem treballant per la creació d'un marc legislatiu i reglamentari que faci possible aquest doble objectiu que li esmentava. L'estalvi i l'eficiència energètica i el desenvolupament de les noves fonts d'energia.

En concret, el segon aspecte que és el que vostè em concreta en la seva pregunta, les lleis o les reformes que entenem que caldria fer són les següents sense ser una relació exhaustiva, sí que entenem amb aquesta anàlisi prèvia que concretarem abans de final d'any, que caldria: d'una banda, revisar la Llei

de FEDA; que caldrà fer una llei de regulació de la distribució de l'energia elèctrica; cal ajustar la legislació vigent per tal de garantir la seguretat i la qualitat del corrent elèctric connectat a la xarxa procedent de produccions privades mitjançant l'energia solar fotovoltaica o eòlica o d'altres; un reglament sobre la incorporació de sistemes de captació tèrmica d'energia solar tèrmica; l'establiment, -i això no és un canvi legislatiu, però sí que és un objectiu-, d'alguna instal·lació pilot de generació elèctrica fotovoltaica que faciliti l'establiment de la normativa tècnica i econòmica per fomentar-ne l'ús; i segurament, i això no depèn del Govern, en alguns casos es pot requerir per una qüestió d'ocupació, que algunes normatives urbanístiques d'alguns comuns hagin de o sigui interessant que puguin ser modificades per permetre la instal·lació d'alguna d'aquestes energies renovables.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sra. Adellach teniu la paraula per la rèplica.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per les seves explicacions.

La pregunta ve motivada, doncs, perquè en el nostre programa electoral, el programa de Coalició Reformista, en l'apartat del medi ambient i Agricultura, diu que els nous reptes vindran marcats per tres àmbits fonamentals: el consum, la producció, els recursos naturals i l'energia. I nosaltres en aquest apartat proposem que d'acord amb el Pla nacional de l'energia, aprovat l'any 2007, es promogui la utilització de les energies renovables, i alhora, es fomenti l'eficiència energètica.

El Govern anterior va fer un pas endavant, i molt gran, doncs, amb la realització del Pla estratègic de l'energia d'Andorra, perquè un model energètic eficient i sostenible és fonamental per a qualsevol economia. És en aquest sentit que es va encomanar la realització del Pla, per tal d'establir la política energètica d'Andorra per als propers 10 anys.

Aquesta eina ha de servir com a base per prendre decisions en matèria energètica, com ho van fer en el seu moment amb el Pla de sanejament de les aigües d'Andorra i el Pla nacional de residus, que han determinat la política de gestió de les aigües i dels residus a Andorra en els darrers anys. Ara, però, cal

desenvolupar la política energètica i ja es té una bona base de partida que és aquest Pla estratègic.

Tenim un repte, que suposo que compartim, que és el de fer compatible el desenvolupament sostenible, l'augment de l'eficiència energètica i la utilització de les energies renovables, amb la preservació del medi ambient.

Per això és important, doncs, conèixer quina és la voluntat del Govern en matèria de la utilització d'energies renovables a Andorra, per això li he fet aquesta pregunta al Govern. Ja fa més de 4 mesos que són al Govern, i per tant ja és lògic que sàpigui per on han d'anar amb aquesta matèria, perquè també s'han trobat un camí obert per poder-la desenvolupar.

És per això, doncs, que li he fet la pregunta i m'agradaria que amb tot el que m'ha respost abans, doncs, quin calendari té previst per presentar aquestes modificacions que segurament arribaran, doncs, a aquesta Cambra parlamentària?

Gràcies Sr. Síndic,

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. Pere López teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, he de discrepar una mica del que vostè deia, sobretot en la fase final de la seva intervenció un cop ens ha llegit el programa electoral de Coalició Reformista, i he de discrepar perquè és difícil defensar que la política energètica hagi estat una prioritat pels anteriors governs. Un es pot qüestionar si ha existit aquesta política en matèria energètica. És cert que FEDA ha fet la seva feina. És cert que FEDA ha anat treballant, però pocs, molt pocs són els dossiers que hi ha al Ministeri d'Economia en qüestió de política energètica.

És més, aquest Consell General va aprovar el 20 de juny del 2008, i s'hi referia vostè en l'exposició de la seva pregunta, una resolució que encomanava al Govern un pla director abans de l'1 de gener del 2009 per la racionalització i l'estalvi del consum energètic, amb una finalitat de reduir el consum energètic un 5% en un termini de dos anys. No hi havia res fet, no l'1 de gener del 2009, sinó el 9 de juny, quan nosaltres vam arribar a l'edifici del Govern. I també s'encomanava el que ara vostè em demanava, que abans de l'1 de gener del 2009 s'establiessin quines són... i pràcticament crec que el redactat és el mateix que vostè ha fet servir en la

seva pregunta, quines condicions i modificacions tècniques legislatives són necessàries per a la utilització productiva d'energies alternatives netes i renovables al nostre país? I això, el Consell General, en data 20 de juny del 2008, va encomanar al Govern que ho fes abans de l'1 de gener del 2009.

No hi ha hagut res sobre aquesta qüestió. Per a nosaltres sí que és una prioritat la política energètica. Estem treballant en coordinació amb FEDA perquè sigui el Ministeri d'Economia el que marqui les prioritats en política energètica, que ha d'incloure FEDA, però ha d'incloure el total dels agents que participin del sector energètic, que no només és el sector elèctric, també hem de parlar, evidentment, amb les distribuïdores que operen en algunes parròquies.

Quant al calendari, que és el que vostè em demanava al final de la seva intervenció, el Govern, perquè hi ha posat recursos i perquè hi posarà recursos al pressupost de l'any 2010, -que no hi eren a l'any 2009 per tirar aquestes polítiques endavant-, presentarà, -i agafem el compromís durant el primer període de sessions de l'any 2010-, bona part de les reformes legislatives que facin possible aquest doble objectiu molt important. Vostè em demanava per la utilització de les energies renovables, però també per altra banda, per tot el que es refereix a l'estalvi i a l'eficiència energètica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. ministre, d'entrada li he de manifestar que quan vaig formular la pregunta al Govern, ja era conscient, doncs, que en aquell moment la Proposta de resolució sobre la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país, aprovada per assentiment en la sessió del Consell General de data 19 de juny de 2008, no havia pogut ser abordada des del Govern anterior.

Senyor ministre li vull donar un consell: facin el favor de governar que és el que li toca fer a aquest Govern...

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach, és una pregunta...

La Sra. Olga Adellach:

Sí, perdó, Sr. síndic, però és que té molt a veure amb el que diré.

Com deia el Sr. cap de Govern no s'ha de fer política mirant el retrovisor. S'ha de mirar endavant Sr. ministre, pensi que si ara centra la seva feina en criticar les accions portades a terme pels antics governs, i no governa, d'aquí un temps haurà de criticar-se les seves pròpies accions, és un consell Sr. ministre.

Per això, m'hagués agradat, doncs, que la seva resposta estigués en consonància amb la meua pregunta. Jo li he demanat, doncs, quines condicions i modificacions tècniques i legislatives són necessàries per a la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Sr. Pere López teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere López:

Sí, imagino que aquesta part de la intervenció la deuria portar escrita, perquè la meua contesta ha sigut concretament les condicions i modificacions tècniques i legislatives que el Govern creu necessàries per promoure les energies alternatives netes i renovables. Per tant, li he contestat i li he relacionat sis punts, cinc dels quals depenen del Govern, i fins i tot li he fet menció de les normatives urbanístiques. Per tant, no entenc aquest últim redactat de la seva intervenció, que m'imagino que portava escrit abans de sentir la meua contesta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo si he fet aquestes manifestacions ha sigut per la vostra intervenció, Sr. ministre. Evidentment que m'ha contestat, doncs, dient-me les condicions tècniques en què s'havien de modificar les normatives, però també m'ha contestat amb aspectes que jo no li havia introduït en la meua pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

I la repregunta?

Demanaria que si agafa la paraula que es respectés el Reglament. Disposen del dret de rèplica justament per fer aquest tipus d'intervencions. Sra. Olga Adellach no heu esgotat el temps, és a dir que teniu la possibilitat de fer-ho al moment de la rèplica. És en aquell moment que toca fer aquest tipus d'intervencions. Les repreguntes són realment per continuar preguntant tal com s'ha fet fins ara.

Demanaria que se seguís el Reglament en aquest aspecte.

Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Jo sí que faré una repregunta Sr. síndic.

De l'exposat de la consellera Olga Adellach i del ministre, he vist que en algun moment s'ha parlat de calendari i no m'ha semblat sentir cap resposta en relació al calendari. Sí que he sentit una referència a la diligència, en aquest cas a la manca de diligència que ha fet el ministre.

La meua pregunta és: el ministre es considera prou diligent com per donar-nos un calendari en aquesta Sala?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. Serra, li contesto a la seva pregunta que ha estat contestada amb motiu de la segona intervenció que feia la Sra. Adellach i que està relacionat amb aquestes modificacions legislatives a les quals el Govern es comprometia a entrar a tràmit parlamentari o en alguns casos que són decrets per aprovar-los durant el primer període de sessions de l'any 2010. I ho he manifestat si no m'equivoco en aquests mateixos termes en l'anterior intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent, pregunta número 16.

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa als canvis en els horaris d'atenció al públic i en els d'atenció telefònica en els departaments competents per a comerç i per a societats.

Fou registrada amb el número 876 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Torres Puig, teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El país i el món en general està passant per uns moments de crisi, que tant sols es poden superar amb la constància de tots plegats, treballant i col·laborant a fi que l'evolució de l'economia deixi de recular. En aquest aspecte ja referint-me a Andorra, i per al creixement del nostre teixit empresarial i comercial és bàsic i molt important donar un impuls i les ajudes possibles, a l'igual que han fet i fan gairebé tots els països del nostre entorn, a totes les empreses i comerços perquè creixin i tirin endavant. Per tot això, és imperatiu que les noves iniciatives empresarials, així com les existents disposin de totes les facilitats possibles a nivell burocràtic i administratiu.

Pregunta formulada al Govern relativa als canvis en els horaris d'atenció al públic i en els d'atenció telefònica en els departaments competents per a comerç i per a societats

La pregunta és la següent:

Quins són els motius que han portat al Govern a modificar l'horari d'atenció al públic en els departaments competents per a comerç i per a societats?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula pel Govern.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El 18 d'abril de l'any 2008, el Ministeri d'Economia adreçà un comunicat als diferents operadors interessats en la consulta del Registre de Societats,

informant de la modificació de l'horari d'atenció al públic que es reduïa a un sol dia a la setmana, que era el dimecres, si bé que en paral·lel es creava un correu electrònic, un registredesocietats@govern.ad, i s'implantava un sistema de consulta per internet.

Al mes de juliol, davant l'augment considerable de consultes que patien, especialment el Registre de Comerç, el Ministeri d'Economia i Finances va decidir restringir temporalment l'horari d'atenció al públic del Registre de Comerç, adequant-lo al mateix horari que s'estava seguint fins en aquell moment pel Registre de Societats, és a dir limitant-lo als dimecres. Paral·lelament s'ha fet una anàlisi juntament amb el Servei de Tràmits per veure i per analitzar, i s'ha fet una anàlisi concreta en alguns dies per veure quin era el motiu d'aquesta allau de trucades, quin era el motiu de tantes consultes en aquests dos serveis. I d'aquesta anàlisi, d'aquest treball que s'ha fet conjuntament amb el Servei de Tràmits es van fer algunes modificacions a l'atenció telefònica, ja que moltes de les consultes o moltes de les demandes d'informació que es feien podien ser ateses perfectament des del Servei de Tràmits sense que haguessin d'intervenir els tècnics de comerç i de societats.

Així, doncs, el 21 de setembre del 2009, el Ministeri va procedir a comunicar el nou horari que afecta tant el Servei de Societats com el de Comerç i el nou horari d'atenció al públic és dilluns, dimecres i divendres, de nou a una. En paral·lel, igual que s'havia creat un correu electrònic pel Registre de Societats, s'ha creat un correu electrònic pel registre de Comerç, que en aquest cas és registredecomerç@govern.ad, i a més un correu que, evidentment, que hi ha un compromís de contestar les consultes que es fan en vint-i-quatre hores posteriors a la recepció d'aquest correu electrònic, i igualment es manté en vint-i-quatre hores de funcionament el servei d'internet que permet connectar-se per totes aquelles persones que tenen accés legal disponible, tant al Registre de Societats com en el Registre de Comerç.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Joan Torres teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Veig que la resposta que rebo, en tot cas no em diu el motiu pel qual el Govern ha fet aquests canvis, sinó que senzillament m'explica els canvis que han

fet. Senyors, l'Administració, jo crec que ha d'estar al servei del poble, i no al revés. En aquests casos, ens trobem que és un moment difícil, que la gent vol accedir a l'Administració, que la gent vol accedir als serveis per demanar informació, sigui en allau o sigui en compta gotes, però el que no podem tolerar, el que no podem tenir és esperar set dies, cinc dies, tres dies, ni un dia.

Estem parlant d'uns serveis cabdals per l'economia andorrana, on hi treballen uns professionals que són excel·lents. Deixem-los treballar. Si els hi falta mitjans, donem-los-hi més. Però en uns moments de crisi i de davallada econòmica, el que no podem fer és retallar el servei i retardar tota aquesta informació bàsica que necessiten les empreses andorranes.

En el vostre programa electoral, els socialdemòcrates portaven la frase de "donar suport a les noves empreses". També portaven una frase que deia "donar suport als nous emprenedors", Bé, jo crec que això, en lloc de donar-los-hi suport és retallar el suport.

Senyors, em podeu explicar el que vulgueu, jo crec i em repeteixo en la meua primera intervenció, no podeu fer experiments amb el poble andorrà. Primer canvieu l'horari telefònic i públic a un dia per setmana, després a dos i ara em dieu a tres. A més a més, fem dos categories, les administracions públiques, els comuns, poden trucar l'Administració quan vulguin. Els ciutadans normals de peu, nosaltres, tots els mortals, no, només un dia o dos.

Senyors, són serveis molt importants per al país. Sí que és una petita cosa, si voleu, perquè és un canvi d'horari, però que afecta a les empreses. Una empresa no pot estar una setmana per tenir una informació o tres dies per tenir una informació. Informació que a vegades el Servei de Tràmits no te la pot donar perquè està al pis de d'alt. Demanes al Servei de Tràmits i has d'anar a d'alt. No tothom té accés a la informació electrònica que dieu, ni està acreditat per poder accedir a aquesta empresa. La gent es desplaça i truca per demanar coses importants.

Per tant, jo crec que aquest servei ha de ser important. I hem de fer més, Senyors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Estic d'acord amb el que deia vostè al final. Hem de fer més. I ara li explicaré el que està fent el Govern des de la Taula de Turisme i de Comerç, que és més important que el que vostè planteja, des del meu punt de vista, des del punt de vista del Govern, que la qüestió dels horaris.

En tot cas, queda clar amb la resposta que li he fet que en el Registre de Comerç, l'any 2008 només s'admetien consultes un dia a la setmana que era el dimecres, i que des del passat mes de setembre s'admeten consultes tres dies a la setmana que és el dilluns, el dimecres i el divendres.

En relació al que li deia del treball que s'ha fet de tràmits, l'anàlisi ens ha permès de veure que la majoria de consultes no són consultes pròpiament legals o consultes pròpies de comerç, sinó que són consultes per saber en quin estat es troba el tràmit. És a dir que són consultes per saber en quina fase està el tràmit dins de l'Administració. I el que estem fent, justament, i aquesta és una qüestió important i determinant per als empresaris, i ja s'han fet dues reunions que pegen de la Taula de Turisme i de Comerç, és agilitar i simplificar tots els tràmits per a la creació de comerços i de societats. Aquest és un treball que ja s'ha iniciat, que es va portar a la primera Taula de Turisme i de Comerç. Insisteixo que s'han fet reunions que han comptat amb la participació dels comuns i els primers resultats es veuran aviat amb la simplificació d'alguns tràmits administratius en algunes activitats ben aviat.

Aquest sí que és un factor determinant, hem de fer més. És cert. La majoria de consultes que en algun moment han pogut col·lapsar aquests dos registres és per saber en quin estat està el tràmit. Allò important és evitar, com està succeint ara, que alguns comerços o l'obertura d'algun negoci, comporti varis mesos dintre de l'Administració, ja sigui l'administració governamental o siguin els comuns.

Per tant, el repte important amb el qual el Govern està treballant, més enllà del fet que hem augmentat l'atenció horària d'un dia a la setmana a tres dies a la setmana, és per poder agilitar i simplificar aquests tràmits que suposem l'obertura d'un comerç. Ja hi estem treballant. S'ha començat a treballar des de la Taula de Turisme. Es va fer una reunió el dia 1 d'octubre, i la segona reunió es va fer tot just el dilluns d'aquesta setmana. Aquest és el repte important, que és poder reduir aquests tràmits i el període tan llarg que suposa l'obertura d'un comerç avui en dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna repregunta?

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Faré la pregunta des de la ignorància de la situació actual i possiblement la resposta serà senzilla. Vist que dintre de la gestió de tràmits, diguem que un dels avantatges més evidents que es presenten és el fet de la finestreta única, i que fins no fa gaire temps, no sé ara actualment, encara hi havia algun comú que no l'havia posat en funcionament, concretament crec que sí que hi havia un comú en el qual no es podien fer aquests tràmits, el Govern em pot contestar, o potser no ho sap. Existeix un sistema de tràmits coordinat entre tots els comuns d'Andorra o encara hi ha algun comú que no ho fa?

El Sr. síndic general:

Sr. López si voleu respondre, està una mica al marge de la pregunta inicial.

El Sr. Pere López:

Sí, és una qüestió una mica al marge de la pregunta, però des de l'any 2008 tots els comuns estan participant d'aquest Servei de Tràmits pel que sap el Govern en data d'avui. No sé si aquesta és la pregunta que feia el Sr. Serra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent, pregunta número 17.

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 30 de setembre del 2009, relativa a les mesures anti-crisis.

Fou registrada amb el número 877 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas. Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de maig el M. I. Sr. Jaume Bartumeu, durant el seu discurs per a ser elegit cap de Govern manifestà el següent: "... la prioritat del nostre Govern serà buscar i trobar solucions per millorar aquesta situació de dificultat en la qual es troben... I que promourem mesures de manera immediata."

D'acord amb aquestes manifestacions es pregunta al Govern quines mesures ha pres el Govern per a reactivar l'economia i disminuir així l'impacte de la crisi conjuntural?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'extracte del discurs del qual el Sr. Rossell ha extret aquest punt complet que llegiré del discurs que va fer el cap de Govern és el següent: "Molts homes i dones d'Andorra ho pateixen de manera directa perquè han perdut la feina, tenen dificultats per aconseguir crèdit bancari o tenen problemes per arribar a final de mes. Elles i ells poden tenir la seguretat que la prioritat del nostre Govern" -i a partir d'aquí comença el seu extracte Sr. Rossell- "serà buscar i trobar solucions per millorar aquesta situació de dificultat en la qual es troben i que promourem mesures de manera immediata."

Així, doncs, l'extracte al qual vostè feia referència és en relació a les mesures preses per totes aquelles persones que s'han quedat sense feina a les quals es referia just al paràgraf anterior, -que potser vostè no ho va llegir-, de l'extracte del qual vostè ha posat a la pregunta. I en tot li puc explicar, però ja queda clar que el Govern ja engegat d'una banda tota una sèrie de polítiques actives d'ocupació i que s'ha procedit a la modificació del Reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social per atendre la situació d'aquestes persones que s'han quedat sense feina; que era aquesta prioritat que s'apuntava en el discurs del cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Amadeu Rossell:

Sí, estic d'acord amb vostè. Vostès han començat, diguéssim, per mesures de caràcter social. És a dir per la caiguda dels llocs de treball, i han aplicat polítiques actives i pal·liatives. Em sembla molt bé. També han ajudat a la gent que viu situacions més greus.

Però del mateix discurs del cap de Govern, el dia 28 de maig, va fer un diagnòstic de la situació o de l'actual crisi econòmica, i en la qual hi ha cinc punts, i cito: "la crisi financera internacional: que repercuteix sobre el finançament d'empreses i famílies, i, per tant, hem d'actuar per facilitar el finançament"; parla de la "crisi immobiliària que reflecteix sobre el sector de la construcció, i des de la iniciativa pública s'haurà d'invertir en infraestructures inclús en la vivenda"; i em parlava de l'estancament del consum: per tant, "s'han d'activar mesures per evitar la davallada en la demanda interna".

Aquestes línies i mesures urgents són fonamentals per a reduir les conseqüències de la crisi.

A veure, nosaltres el que volem i demanem és que davant de la situació de crisi actual hi hagi unes mesures d'aplicació immediata. És a dir, mesures excepcionals i urgents, però de suport a les empreses, i d'impuls directe per incentivar el consum.

En aquesta mateixa Cambra, el que va passar l'any 2008, és que es van entrar dos projectes de llei de diferents partits polítics amb una sèrie de mesures. Per altra banda, en campanya electoral, tots els partits polítics han portat mesures de reactivació econòmica.

El que demanem és reactivar, que significa actuar, i per tant, el que volem és que l'economia torni a agafar la bona direcció. El sentit de la pregunta va per aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, passem a les repreguntes.

Teniu la paraula Sr. López.

Perdó estem a la dúplica.

(Se sent riure)

Sr. Pere López teniu la paraula per la dúplica, efectivament, i no heu esgotat el temps.

El Sr. Pere López:

M'ho posaria fàcil.

Estem d'acord Sr. Rossell, en aquesta segona part. El que passa és que la seva pregunta o estava mal explicitada o el paràgraf no corresponia, i quan parla de crisi conjuntural, també és un terme que no acabem de compartir massa. Andorra té sobretot una crisi estructural i els problemes o les solucions d'aquesta crisi estructural passen per atacar les qüestions de fons.

I per tant, el Govern hi està treballant, jo diria amb els tres elements fonamentals per sortir d'aquesta crisi des del punt de vista estructural. Després li parlaré de les mesures conjunturals i li parlaré de les mesures del projecte de llei que va aprovar l'anterior Govern i de la seva traducció econòmica i de les mesures que el Govern ja ha aprovat.

Les mesures estructurals. El marc fiscal i l'obertura de l'economia andorrana. El Govern ja ha fet la seva feina, ha entrat els projectes de llei, els va trametre en el seu moment als grups parlamentaris, i avui dia estan a tràmit parlamentari.

L'altre element fonamental del creixement estructural, el model d'encaix amb la Unió Europea. El Govern hi està treballant. L'ambaixador especial per la Unió Europea hi està treballant. I estem treballant per poder presentar un document durant la propera presidència espanyola a partir de l'1 de gener, encaminat a assolir un acord d'associació amb la Unió Europea.

Hi ha un altre element molt important, també, a nivell estructural que és el diàleg. I aquí li cito un altre extracte del discurs d'investidura del cap de Govern, i li llegeixo literalment: "el Govern es comprometia a un diàleg permanent entre els agents econòmics i socials per involucrar en un gran projecte de país tots els que tenim responsabilitat en el futur socioeconòmic d'Andorra." Les taules de diàleg pel treball i el desenvolupament econòmic que es reuneixen cada dijous a partir de cinc grans temàtiques que s'han definit amb els agents econòmics, són només una mostra d'aquest diàleg permanent.

Però també hi ha mesures puntuals i també hi ha mesures d'ajuda al sector. Tinc aquí les dades de les mesures que va aprovar l'anterior Govern, article per article, el que han suposat, i si vol li dic el total i si després vol més detalls. Aquestes ajudes amb el projecte de reactivació econòmica han suposat fins a la data, fins al 7 d'octubre, per ser concrets, 4.997,72 euros d'estalvi fiscal, d'impuls fiscal al consum. El Govern ha aprovat un projecte de llei, -espero que pugui comptar amb el seu suport en un futur-, que és la reducció del tipus del cànon del 10 al 5,5% que suposa un estímul fiscal, una ajuda al consum per a les empreses i per a les famílies, que si ho situem en

la dimensió d'aquests gairebé 5.000 euros del projecte anterior, suposa, en el cas d'un any complet per a l'any 2010, si aquest projecte de llei s'aprova, suposaria una injecció d'uns 6 milions d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Ara sí que passem a l'apartat de repreguntes.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

A veure, en aquest cas podria fer dos coses. Jo crec que la primera i, en tot cas, donarà lloc a una altra repregunta... torno a llegir la pregunta exactament. D'acord amb aquestes manifestacions es pregunta al Govern quines mesures ha pres per a reactivar l'economia i disminuir així l'impacte de la crisi conjuntural?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Li acabo d'exposar una de les mesures que el Govern ha pres i altres mesures que depenen del pressupost de l'any 2010 i que s'explicaran en la presentació del projecte de pressupost de l'any 2010, que s'aprova la setmana entrant, i per tant, jo crec que li he contestat amb una mesura que és molt important. Una mesura de reactivació econòmica en la qual entenc que podrà comptar amb el suport d'aquesta Cambra perquè pugui tirar endavant.

Jo crec, sense ser pretensions, que és la mesura d'estalvi fiscal més important que s'ha aprovat, jo diria mai. És una mesura que suposa una injecció de 6 milions d'euros. Abans li parlava del que han suposat en els diferents articles que preveia la llei que va aprovar l'anterior Govern, que tot just els estalvis fiscals no han arribat als 5.000 euros.

Però jo penso que també és important el matís entre la conjuntura i l'estructura. El que hem de treballar, també, i el Govern també ho està fent, són sobre els temes estructurals. No n'hi ha prou en curar els símptomes, sinó que si no s'ataca el fons de la malaltia, els símptomes sempre persisteixen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Bé, Sr. López estem completament d'acord. L'única mesura de reactivació econòmica és una, la rebaixa del cànon d'STA i de FEDA. Des del nostre punt de vista no és una injecció, sinó que el Govern deixa d'ingressar calés. O sigui, no és el mateix injectar que deixar d'ingressar. I vostè en economia ho compartirà perfectament.

I per tant, jo el que li vull repreguntar és el següent: hem d'esperar per a l'aprovació de mesures econòmiques fins a l'aprovació del pressupost de l'any 2010?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

La majoria de les mesures de reactivació econòmica, de suport o d'ajuda al teixit empresarial, doncs, sí, depenen del pressupost de l'any 2010, entre altres coses perquè no hi ha partida pressupostària per fer altres actuacions abans que s'acabi l'any 2009. I per tant, el Govern no pot injectar ni pot tirar endavant cap programa si no té els recursos per tirar-lo endavant.

En tot cas, em sembla que no caldria minimitzar gens, vista la situació de les finances públiques, la decisió presa en relació al cànon. És un estalvi per a les empreses i per a les famílies, i, per tant, és en qualsevol de les definicions que es pugui mirar, una mesura de reactivació, una mesura d'impuls del consum, de l'estalvi de les empreses i de les famílies. En tot cas, les mesures que l'anterior Govern havia aprovat en un projecte de llei en el qual s'hi barrejaven molts conceptes se situen en una proporció de 1 a 1.000, pràcticament amb aquesta mesura del cànon. Igualment són estalvis fiscals. Eren estalvis fiscals per a la creació d'empreses o estalvis fiscals per a la compra d'habitatge, i el total d'aquestes actuacions no arriben fins al 7 d'octubre de l'any 2009 als 5.000 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna repregunta més?

Passem, doncs...

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

És que aprofitant ja l'avinentesa...

Sr. ministre, quan vostè parla de les malalties de la nostra societat, una d'elles és la gormanderia de les nostres administracions. I vostè ha deixat molt clar que la reducció de cànon, que celebro, comportarà una injecció de 6 milions d'euros a l'economia, i que és un element de reactivació de la nostra economia. És potser, dels que ha citat, el que al meu entendre és més clar, per tant, hi ha un reconeixement, com no pot ser d'altra manera.

Que una reducció de la pressió fiscal és un element de reactivació econòmica, i aleshores li vull preguntar: donada aquesta realitat, vostè es pot comprometre o té la intenció, o té previst, que no hi haurà cap increment del total d'impostos que pagarem a Andorra en aquesta legislatura per permetre la reactivació econòmica del país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, miri Sr. Nomen, en tot cas celebro que estigui d'acord, -no és dit per part de Coalició Reformista en els mateixos termes- de tirar endavant aquesta mesura que penso que quan abans es pugui tirar endavant això del cànon és molt important.

Quant a la qüestió de la pressió fiscal, miri, ens haurem de posar d'acord sobre el que és la pressió fiscal. El Govern està treballant en la quantificació d'una banda del producte interior brut. Vostè ha rebut una memòria econòmica en relació als impostos directes que preveu quina és la recaptació d'aquests impostos, preveu quin és el benefici de les empreses. I quan el Govern entri el Projecte de llei de l'IVA, presentarà un càlcul acurat de la pressió fiscal, la pressió fiscal que existia abans, la pressió fiscal que hi haurà un cop tot el marc fiscal estigui complementat.

En tot cas, el concepte de pressió fiscal ha de quedar definit un cop puguem tenir una estimació del PIB.

És evident que fer comparacions, i és un dels treballs que estem fent i que vostès tindran la informació quan s'entri el Projecte de llei de l'IVA. En relació a la pressió fiscal és que el consum d'alguns impostos especials a Andorra, com poden ser els carburants, els tabacs o l'alcohol, difícilment es poden extrapolar en valors d'altres països, i per tant, estem analitzant la pressió fiscal de manera global veient quina pot ser la repercussió sobre les empreses i sobre les famílies, però entenen que si volem fer un càlcul acurat hem de veure que el pes específic d'alguns d'aquests impostos, és a dir el percentatge que representen sobre el total d'ingressos de l'Estat, no podem agafar i comparar-lo directament amb un altre país...

El Sr. síndic general:

Sr. López us demanaria que conclogués.

El Sr. Pere López:

Disculpi'm, però és una qüestió que planteja el Sr. Nomen i jo crec que té una gran complexitat i en la qual no voldria precipitar-me.

El Sr. síndic general:

Sr. Nonem teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre he sigut molt precís. No he parlat de pressió fiscal. Per què? Perquè no sabem quin és el producte interior brut, i fins que no tinguem comptabilitat nacional és absurd parlar de producte interior brut.

Per tant, no estic parlant d'això. Estic parlant de si vostès es pot comprometre o no que no s'augmentarà el total d'impostos que paguem a Andorra fins que no es reactivi l'economia?

Més fàcil no pot ser.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nonem.

Sr. Pere López teniu la paraula...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

A veure, a la pregunta que ens formula el Sr. conseller general, el Govern només li pot dir que el Govern està compromès pel discurs del debat

d'investidura, reiteradament citat avui aquí, però no està en mans del Govern que augmenti o no augmenti els impostos. Això serà una lliure i sobirana decisió del Consell General, i per tant, jo entenc que el ministre de Finances o el Govern en si no podem assumir una responsabilitat que constitucionalment correspondrà al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna repregunta?

Sí Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Vist que el Sr. cap de Govern ha respost amb una certa habilitat, i li reconec, jo refaig la pregunta que fa el Sr. Nomen. El Govern té la intenció de fer alguna proposta que representi un increment de la pressió fiscal?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

No tinc cap inconvenient en contestar, tot i que em sembla que m'escaparé del que estem parlant. El Govern té la intenció d'afavorir i de participar en un pacte d'Estat per definir quin és el model fiscal que el país necessita per reformar l'economia. Aquesta és la intenció del Govern i el compromís del Govern.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Joan Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Reconec les paraules del Sr. Serra pel que respecta a l'habilitat del Sr. cap de Govern. Però potser m'ha quedat una contradicció que m'agradaria repreguntar... repreguntar, Sr. síndic, no pateixi.

Diu per un costat que ja tenim les lleis aquí i que serà el nostre problema si pugem o baixem la pressió fiscal, i la segona resposta a la mateixa pregunta diu, doncs, què s'ha de fer amb un pacte d'Estat? És a dir,

amb quina de les dos respostes ens hauríem de quedar, els que avui estem aquí assentats formant part d'aquest Consell General?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Gabriel, allí on vostè hi veu una contradicció en els termes, jo sincerament no li veig. Per això segurament estem en posicions polítiques diferents. Però en el tema que estem parlant, a mi em sembla que estem molt a la vora. Abans, no jo, però també he escoltat igual que escoltava retalls del debat d'investidura, escoltava citacions amples del programa de Coalició Reformista. El programa de Coalició Reformista i el programa que ens ha portat a nosaltres aquí al mig de la Sala del Consell General, en la matèria fiscal s'assembla molt. I quan jo parlo de pacte d'Estat, parlo d'això. I per tant, els textos són aquí, perquè entenem que per les obligacions internacionals que estava assumint el país, i en aquest cas el Govern, doncs, els havíem de portar aquí. Però nosaltres entenem que aquests textos són millorables, esmenables, modificables i transformables per arribar-los a acostar al que ha de ser el pacte d'Estat.

Això és el que volia contestar a la repregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí jo tenia una repregunta al Sr. cap de Govern referent al pacte d'Estat al qual fa referència. Tenint en compte les intervencions que hi han hagut per part d'alguns dels parlamentaris d'aquí de la Sala, què s'ha de fer abans de presentar, d'entrar les lleis a tràmit, si és que pensa fer aquest pacte d'Estat el dia de la votació o el pensa fer en el curs de l'elaboració de la llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

En aquest cas la repregunta surt totalment de la pregunta inicial, i doncs, passem...

Sí, Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, el Sr. ministre de Finances ha exposat que entenia que les reformes havien de tenir un doble nivell, per un costat les reformes conjunturals i d'altra banda ha parlat de reformes estructurals. A veure, la pregunta seria si en aquest segon nivell pensa el Govern si seria possible desenvolupar les reformes estructurals sense que hi hagi una estabilitat parlamentària suficient, cosa que ha quedat una mica demostrat, doncs, a les darreres sessions del Consell, i sense que hi hagi d'haver, doncs, un acord polític ampli, no només vinculat a un pacte d'Estat, entès en els termes que cal discutir merament al Consell General uns simples textos legislatius.

És a dir, reprenc la repregunta de forma més precisa: pensa el Govern que per fer les reformes estructurals que necessita el país cal un acord polític ampli que vagi més enllà d'un mer pacte d'Estat a l'hora de votar les lleis fiscals?

El Sr. síndic general:

En fi, tot i que estem bastant lluny de la pregunta inicial, si el cap de Govern vol contestar, jo li cedeixo la paraula, però considero que estem molt lluny de la pregunta inicial.

El Sr. cap de Govern:

Telegràficament, Sr. síndic, la resposta és sí.

El Sr. síndic general:

Doncs, passem...

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Jo seré obedient i em cenyiré al tema, i celebri l'amplitud que s'està adoptant en aquesta sessió.

Però cenyint-nos al tema del que tractàvem, i a la vista que des del Govern s'ha expressat, -perquè avui és una sessió de preguntes i control al Govern-, la necessitat de prendre mesures per reactivar l'economia, i que la reducció dels impostos és una d'aquestes mesures. Entenem perfectament que és el Consell General el que té el mandat constitucional i l'obligació de decidir sobre quin serà el marc fiscal.

Però com a guia a l'hora de prendre aquesta decisió estarà vostè d'acord o no, que el que hem de fer és prendre unes decisions que vagin en la línia que el total d'impostos a pagar resultants, fins que no es reactivi l'economia, no ha de superar el nivell actual. Estaríem d'acord amb aquesta estratègia marc?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

És exactament com abans. Si el Sr. ministre vol contestar li dono la paraula. Però estem bastant lluny de la pregunta inicial.

Sr. ministre.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Nomen, en part li he contestat, tot i que estem molt lluny de la pregunta inicial, i el cap de Govern també ho deia. Si Espanya puja el preu del tabac i nosaltres venem més tabac, miri, jo no puc agafar aquest compromís i dir-li que no hi haurà més impostos dels que es cobraven l'any anterior, a l'any que ve. No puc agafar aquest compromís i aquest és un exemple ben fàcil d'entendre. La qüestió que s'està plantejant és d'una gran complexitat, i jo li he dit que amb el Projecte de llei de l'IVA, que és el Projecte de llei que tancaria les reformes estructurals, hi haurà una anàlisi, no només quantitativa, sinó qualitativa d'aquesta pressió fiscal.

El que vostè m'està demanant, i perdoni que li digui, és una pregunta que segurament em vol fer caure en algun parany, però excessivament simple, no? D'una simplicitat que no li puc contestar, perquè li acabo de posar un exemple fàcil. Hi ha un augment de l'IVA en els països veïns, també. I per tant, el que vostè està demanant és diferent si els impostos que han de pagar les empreses sumats els impostos indirectes o indirectes han de ser més o menys dels que es pagaven fins a la data. Hem de veure com s'aplica aquest IVA i en quins termes s'aplica. Però la pregunta que vostè em demana, més enllà que estem molt lluny del tema que plantejava el Sr. Rossell...

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López vulgui concloure, si us plau.

El Sr. Pere López:

Doncs, no li puc agafar, perquè em sembla que el plantejament no es pot acceptar amb aquest nivell de reduccionisme, tal com ho planteja vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Compte tingut que les darreres repreguntes s'allunyen, accepto les dues darreres repreguntes i passem a la pregunta següent.

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. síndic per repreguntar sobre el tema original "reactivació econòmica". Sr. ministre no torni a contestar que no ho sap, ja ens ho ha dit cinc vegades en aquesta sessió. En fi, anem prenent nota de fer d'oposició. Sr. ministre només demanaríem si només, per la reactivació econòmica, motiu de la pregunta, l'única acció que està fent el Govern es basa, únicament i exclusivament, en aquesta rebaixa de la tarifa i si creu, en tot cas, si això no comportarà, doncs, una important reducció de les entrades de l'Administració?

Moltes gràcies Sr. síndic, espero haver centrat la pregunta allà on pertoca.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Gabriel, heu centrat la pregunta. De fet a aquesta pregunta ja s'hi ha contestat una vegada.

Sr. Pere López teniu la paraula una altra vegada.

El Sr. Pere López:

La resposta és no, evidentment, Sr. Gabriel. I si vol podem fer un debat més ampli sobre aquesta qüestió. Hi ha una pregunta que vostès plantegen en relació al turisme rural. El Govern està treballant per crear noves possibilitats, noves activitats econòmiques en un futur.

El pressupost que vostès ens van deixar és molt eixut, i per tant el Govern no pot improvisar mesures d'actuació immediata. I per tant, li estic dient que el projecte de pressupost que s'aprovarà el dimecres vinent... i no sé la seva riàlia a què correspon... es presentarà amb un paquet important de mesures de reactivació econòmica, que en tot cas, les compararem amb les mesures de reactivació econòmica que contenia el projecte de pressupost de l'any 2009. I en aquest cas podrem comparar la xifra d'inversions que tindrà el pressupost de l'any 2010 respecte al que hi havia l'any 2009. I serà el moment d'analitzar detingudament les mesures que el Govern, un cop faci el seu pressupost, està preveient de reactivació econòmica.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Gabriel és la mateixa resposta que s'havia donat a la mateixa pregunta posada anteriorment.

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo, centrant-me en les mesures anticrisi, que suposo que la pregunta anava per aquí, s'ha definit aquesta crisi en dos direccions: una estructural i una conjuntural. Jo el que voldria demanar al Sr. ministre, és si ell veu factible sortir d'aquesta crisi, encarant només mesures de caire conjuntural, o encarant només les de caire estructural? O és necessari realment, tal com jo penso, que siguin els dos tipus de mesures les úniques possibilitats que tenim per sortir d'aquesta crisi?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És evident que són les dues mesures o els dos tipus de mesures les que són necessàries per sortir de la crisi, però, particularment, les mesures de caire estructural. Hi ha una part de la conjuntura que depèn dels altres països. Hi ha una part de la conjuntura que ve donada per la situació econòmica que pugui patir, per exemple, Espanya, i per tant, aquesta conjuntura difícilment el Govern hi pot fer res. El que sí que hi ha és tota una sèrie de qüestions estructurals que han condicionat, que han limitat el creixement de la nostra economia, i que jo penso que li han tallat moltes possibilitats de desenvolupament, que depenen d'aquestes reformes estructurals, depenen d'aquest marc fiscal, depenen de l'obertura econòmica d'Andorra i depenen de les moltes possibilitats que a nivell econòmic ofereix un encaix amb la Unió Europea. I per tant, aquestes són mesures permanents que han de garantir i per les quals passa la prosperitat econòmica d'Andorra sense excloure que el Govern pugui prendre mesures conjunturals i mesures puntuals d'ajuda a determinats sectors o de promoció de l'activitat econòmica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ja l'havíem clausurat...

Sr. Serra teniu la paraula i és l'última repregunta que hi ha.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La meva pregunta farà referència a les mesures econòmiques.

La meva pregunta és: Sr. ministre està d'acord amb mi que la diferència entre una mesura estructural i una mesura conjuntural és el seu efecte en el temps? I que la diferència és que una mesura conjuntural és d'efecte immediat i una mesura estructural té una certa permanència en el temps i a vegades l'efecte no és immediat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Més enllà que aquí anem a fer una classe d'economia i de definicions, aquest seria un dels elements que diferencien les mesures estructurals de les conjunturals. Però parlant d'Andorra i parlant clar, perquè tothom ens entengui, les mesures estructurals són les que ens han de fer sortir de la situació econòmica en la que estem. La conjuntural, quan abans parlava de la situació econòmica que pateix Espanya, segurament, si Espanya es recupera d'aquí un parell d'anys, la nostra situació conjuntural millorarà. I poc hi pot fer el Govern.

On sí hi pot fer molt el Govern i poden fer molt més vostès que han de permetre tot aquest marc legislatiu, és amb les mesures estructurals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Passem, doncs, a la pregunta següent, número 18.

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la Societat

“Andorra Desenvolupament i Inversió”, (ADI).

Fou registrada amb el número 878 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Conxita Mora Jordana. Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de juny i juliol, respectivament, dos de les persones responsables de la Societat “Andorra Desenvolupament i Inversió” (ADI), en concret el conseller delegat i el director general van presentar la seva carta de dimissió al M. I. Govern, en la qual proposaven mantenir el seu lloc de treball en funcions fins al 30 de setembre a fi de poder fer una transició correcta.

Transició que no s'ha pogut fer, vist que els dos responsables van deixar el seu lloc de treball en la data prevista, sense haver mantingut cap contacte amb algun possible substitut.

Atès la tasca duta a terme des de la seva creació i tenint en compte el rol que pot tenir com a eina per potenciar el desenvolupament econòmic i la innovació empresarial.

Es pregunta al M. I. Govern:

Quina és l'orientació que el M. I. Govern vol donar a la Societat “Andorra Desenvolupament i Inversió”, i quins considera que han de ser els seus objectius a curt i mig termini?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

Respon per Govern, el cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, Sra. consellera he de fer dues precisions inicials en relació a la seva exposició. La primera precisió és que el conseller delegat va presentar, efectivament, la seva dimissió al Govern o al cap de Govern el dia 16 de juny, però el director general no va presentar cap dimissió al cap de Govern sinó al conseller delegat en una carta, l'entrada de la qual no fou registrada ni al Govern ni a l'ADI, que porta la data de 7 de juliol. En qualsevol cas, el redactat de la pregunta pretén suposar que els

seus signants les han facilitat a la consellera que l'ha formula.

La segona precisió és que decidir sobre la necessitat de dur a terme o no dur a terme una transició, no pertany a les persones que cessen sinó al Govern.

I entrant a la resposta, li diré que en el marc tant ample com general que estableix l'article 3 de la Llei 22/2008, del 30 d'octubre, de creació de la societat pública Andorra Desenvolupament i Inversió, en relació a l'objecte social de la societat, l'orientació que el Govern, -que és el que ens pregunten, entenc jo-, vol donar a la societat ADI és en línies generals la següent:

Primer redefinir el seu funcionament modificant els acords adoptats en un atípic Consell d'Administració celebrat el dia 16 de maig de 2009, en els quals el Govern en funcions i la direcció que ha cessat van pretendre deixar definida i tancada l'estratègia de l'ADI pels propers tres anys.

En segon lloc, mantenir i refermar, -i dic bé refermar-, la col·laboració amb la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis i amb la Confederació Empresarial Andorrana per promoure la inversió estrangera productiva.

En tercer lloc, acompanyar la reflexió de la Taula pel progrés i el desenvolupament econòmic que va iniciar-se el 16 de juliol i donar suport a les taules temàtiques que han començat a treballar el dia 8 d'octubre.

I en quart i darrer lloc, modificar l'orientació de l'anomenat SUMMIT com ja s'ha començat a fer parcialment en l'edició del mes vinent, per fer-ne un fòrum al servei de les iniciatives i preocupacions vinculades a la realitat i l'economia d'Andorra.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sra. Conxita Mora per la rèplica teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament coneixia aquesta petita matisació que ha fet sobre la presentació de les cartes, però no em va semblar destacar-ho en l'exposat de la pregunta perquè era un matís que no canviava, en tot cas, el contingut i el sentit del que, en aquest cas, a mi i al grup parlamentari ens preocupa.

Si entenc bé en la seva resposta, vist que ja m'ha marcat una sèrie de directrius, una modificar alguns acords del Consell d'Administració, que jo desconec. Doncs, aquí li hem de fer confiança que serà en la

bona línia. Però, en tot cas, ha parlat de mantenir i refermar, amb la qual cosa jo me n'alegro, i que participi en mantenir i refermar tot el que és la presència dels estaments que representen associacions empresarials, com la Cambra i la CEA, participant en aquestes taules temàtiques i reorientar el SUMMIT que, evidentment, suposo que cada any es pot centrar en temes més importants i en dimensions que permeti participar més directament als empresaris andorrans. I aquí jo hi estaria totalment d'acord.

A mi el que em preocupa és la intervenció que va fer el Sr. Font el dia que es va votar la Llei de l'ADI amb els nous estatuts als quals vostè ha fet referència, que ell feia una intervenció que entenia que l'actual o l'antic model que era OIE, doncs, el compartien més que aquest nou concepte que agafava l'ADI, que és amb una obertura o participació a capital privat. I en tot cas, ell sí que felicitava per tota la feina que havia fet l'OIE, i en tot cas, també, enumerava que s'havien creat vint projectes empresarials nous i que s'havia donat suport a més de cent projectes més. La qual cosa s'entenia que la línia i els objectius els compartia, però no es compartia aquest nou marc legal que se li volia donar com a societat anònima. Però al final de la seva exposició ell deia que deixava molt clar en nom del seu grup parlamentari, que no compartien aquest nou concepte de societat anònima amb participació de capital públic, -que a títol informatiu diré que és un 49%, i que el 51% continuaria sent del Govern-, i que si mai el dia de demà governaven, segurament, aquesta seria una de les SA que desmobilitzarien i col·locarien al Govern.

Dins d'aquesta dinàmica i sabent que encara no s'ha canviat o nomenat els membres del Consell d'Administració, doncs, la meua pregunta anava fomentada una mica en aquesta línia, amb les declaracions que s'havien fet en el moment de votar la Llei, que fa tot just encara no un any, crec, perquè era finals d'octubre, i com no s'han fet els nomenaments escaients en el Consell d'Administració, doncs, aquesta és la meua inquietud.

I aprofitaria per fer-li una repregunta, com és que no s'han canviat els membres o no s'ha nomenat el nou Consell d'Administració?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Abans de passar, doncs, a la repregunta teniu la paraula per la dúplica, i si voleu continuar posteriorment amb la resposta a la pregunta.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, en primer lloc per la rèplica. Ja he contestat a la pregunta que la Sra. consellera m'havia fet, i a la pregunta la Sra. consellera no em parlava de la intervenció d'un grup parlamentari o del conseller Jordi Font en l'anterior legislatura. En tot cas jo li he contestat el que em preguntava, que és què pensa el Govern. I entre altres coses, el Govern el que fa és aplicar la Llei que va votar al Consell General, i li he fet referència a l'article 3 que és on hi ha els objectius.

El Consell d'Administració es nomenarà, però abans de nomenar-lo s'havia d'avaluar fins on hi havia compromisos contrets, insisteixo, en aquest atípic Consell d'Administració del 15 de maig del 2009, on es va intentar lligar un concepte estratègic fundacional, que al meu entendre, fins i tot, anava més enllà del que deia la Llei. Aquest és el punt número u.

El punt número dos, abans de confirmar o modificar el Consell d'Administració, doncs, hem de verificar amb els interlocutors econòmics que hem esmentat aquí, i que ja n'hem parlat, però tornarem a parlar concretament d'aquesta qüestió, doncs, fins on ells creuen que hi ha capacitat inversora privada per poder fer aquesta obertura de capital que preveu la Llei. Perquè actualment la Llei és molt ambiciosa, però el capital social d'aquesta societat és absolutament minso.

En tot cas, i acabo la rèplica aquí, doncs, les manifestacions que es van fer en aprovar-se la Llei sobre vint projectes i cent atesos, quan passarem al balanç d'exactament quin és, dissortadament no és tan generós, com aquell al qual, em sembla que el conseller Jordi Font en va fer referència. I això necessita precisament revisar el concepte estratègic fundacional d'aquest Consell d'Administració al qual m'acabo de referir per tercera vegada.

Sr. síndic, puc ara contestar?

A la repregunta que m'ha fet la Sra. consellera, nosaltres nomenarem el Consell d'Administració a partir del moment en què haurem reordenat l'equip directiu, i no ho podíem fer abans del 30 de setembre per aquesta atípica dimissió unilateral fixant uns terminis de marxa, també unilateralment, que tampoc el Govern va tenir cap voluntat de buscar incidents, i per tant, vam respectar la data del 30 de setembre. I a partir d'ara es reordenarà l'equip directiu i es nomenarà el Consell d'Administració; del qual ja puc avançar aquí que ho confirmarem als representants de la Confederació Empresarial i de la Cambra, salvat el cas que aquestes entitats

volguessin canviar els seus representants al Consell d'Administració.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Conxita Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, la pregunta aniria centrada una mica, vist que he demanat quina seria l'orientació i els objectius, quin pressupost es preveu de cara al 2010 per aquesta entitat, si serà expansiu, si serà inferior o superior al que s'havia previst als anys anteriors?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

A veure, el pressupost no l'aprovaré definitivament fins al Consell de Ministres de la propera setmana o de la següent, però més aviat de la propera, i per tant, ara seria una temeritat meua, a part que no ho porto aquí, també li he de confessar. Però ja li puc dir que no serà expansiu, entre altres coses, perquè ens sembla que hi havia un sobre dimensionament del personal en relació a les activitats que s'estaven fent des de l'ADI. I per tant, hem de veure com es reorienta això.

I l'expansió del pressupost anirà lligat amb la possibilitat real més enllà de la previsió de la Llei, que pugui entrar-hi o no capital privat després.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'ha semblat sentir que el Sr. cap de Govern deia que la propera setmana o la que ve aprovarien aquest pressupost. Suposo que fa referència en Consell de Ministres? M'ha semblat entendre. O no sé si diu aprovar vol dir que l'aprovarà vostè o sigui que ho farà en Consell de Ministres. M'ha semblat que això és el que deia, sinó ja em contradirà. Com pensa fer lligar aquest fet amb el fet que no hi hagi Consell d'Administració, o aquest Consell d'Administració no estigui nomenat, i aquest Consell d'Administració

no hagi fet el pressupost, hi ha una aparent contradicció? Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri, jo crec que, a part que vostè sol·licita les meves paraules i les intenta fer dir el que no he dit exactament, jo el que li recordo és que el soci únic d'aquesta societat és el Govern, i per tant, no veig com es pot fer altrament que el Govern en Consell de Ministres aprovi l'orientació i després, amb el Consell d'Administració hi hagi una reaprovació o una modificació. Però, en tot cas, si el soci únic d'una societat no és el que pot examinar amb lectura prèvia el pressupost, jo, evidentment, hauré perdut totes les meves nocions de dret mercantil.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, com que també he sentit dir al Sr. cap de ministres.... perdó el Sr. cap de Govern, que pensava tornar a nomenar com a administradors els representants de la CEA i de la Cambra de Comerç, en virtut del que vostè ha dit, els convidarà a la taula del Consell de Ministres per aprovar el pressupost?

Gràcies Sr. cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

A veure, jo li he contestat ja, i per tant, em repeteixo, li he contestat fa un moment que primer el Consell de Ministres aprovarà les línies directrius i després el Consell d'Administració que correspongui ho aprovarà. Però és que això vostè ho trobarà a la transcripció que ja li he contestat. Per tant, m'ha fet repetir el que ja li havia dit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Conxita Mora.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, tornant al tema del pressupost que em faltava matisar algunes coses, sí que és cert, doncs, que entenc que és el Govern que ha de marcar les directrius i el futur dels que han de ser els futurs objectius d'aquesta societat. Però, en tot cas, els estatuts diuen que el Consell d'Administració remet al Govern cada any l'avantprojecte de pressupost anual. Jo entenc que aquest avantprojecte no s'ha pogut fer perquè el Consell d'Administració, en tot cas, segueix funcionant i encara hi ha tres ministres que formen part d'aquest Consell d'Administració, que són ministres de l'anterior Govern. No sé si aquest Govern continua fent confiança a aquests tres ministres. Però, en tot cas, si no hi ha Consell d'Administració, no es pot fer l'avantprojecte de pressupost, i si el pressupost s'ha d'aprovar la setmana que ve, una mica és el *timing* que creu el Govern que tot això ha de comportar.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri, podríem entrar en una discussió tècnica-jurídica sobre el fet de si un ministre que és membre d'un consell d'administració pel càrrec que té, pot continuar sent membre d'un consell d'administració. La contesta és no, i a partir del moment en què van ser cessades aquestes persones no formen part del Consell d'Administració. Per tant, aquesta és la primera part, i a partir d'aquí no es preocupi que nosaltres ja farem per manera de tenir un Consell d'Administració, de tenir un pressupost i que l'ADI funcioni molt més bé del que ha funcionat fins ara, que insisteixo, podia haver funcionat molt millor.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Conxita Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, moltes gràcies.

Doncs, em felicito de les respostes que he obtingut que han tranquil·litzat les inquietuds que tenia pel futur d'aquest estament i que venien motivades,

sobretot, també, per la intervenció que havia fet el Sr. Jordi Font. Per això li he fet referència tot i que no les havia posat a la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sra. Conxita Mora, una pregunta.

Si realment no es respecta el Reglament, em veuré amb l'obligació de no donar la paraula!

Sr. Jordi Font és per al·lusions?

El Sr. Jordi Font:

Per al·lusions i per al tema en concret, pel mateix tema de la pregunta.

El Sr. síndic general:

O l'un o l'altre. És a dir, o és una repregunta o és per al·lusions?

El Sr. Jordi Font:

Jo penso que vull parlar de la societat Andorra Turisme...

(Se sent riure)

No, perdó, de la Societat Andorrana de Desenvolupament...

El Sr. síndic general:

No, Sr. Font o és una repregunta al Govern o és una paraula per al·lusions i llavors sigueu molt breu si és per al·lusions.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies.

Com que les meves manifestacions al Consell General de l'última legislatura havien provocat cert remor i certa por, al meu entendre, jo penso que les meves manifestacions anaven ben encaminades. Teníem una Oficina de Marques que funcionava. Es va voler canviar tot això i transformar-ho en una societat anònima... perdó, de marques no... una oficina que funcionava com una annex del Govern. Es va voler transformar això en una societat anònima i aquesta societat anònima realment no ha vist mai la llum, perquè ningú s'hi ha adherit com a societari, i s'ha quedat com a accionista únic el Govern. Aquesta era la por que teníem i per això ens vam oposar en aquell moment a la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No hi ha cap més repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 19.

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al turisme rural.

Fou registrada amb el número 879 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Adellach Coma. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Darrerament són moltes les manifestacions que des del Govern es fan sobre el turisme rural en els mitjans de comunicació. Així doncs, la, fins fa pocs dies, secretària d'Estat de Turisme, la Sra. Valerie Lakner, fins i tot afirma que el turisme rural serà un dels objectius prioritaris del Govern i manifesta que es farà una reglamentació específica per regular aquest sector.

És per tot això, que es pregunta al Govern de quina manera el sector agrícola i ramader estarà implicat en aquest projecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El turisme és, sens dubte, el motor principal de l'economia andorrana. És per això que el Govern treballa per potenciar aquest sector i per oferir als nostres visitants noves alternatives i nous productes que complementin l'àmplia oferta que avui Andorra pot oferir.

Andorra, tot i tenir un extraordinari patrimoni natural, no ha desenvolupat el turisme rural, que és una fórmula que també funciona en altres destinacions turístiques, algunes d'elles molt properes. És per això, que des de la Taula de turisme i de comerç s'ha impulsat la vocació d'iniciar aquest

projecte de turisme rural. Una Taula que compta amb els diferents interlocutors del sector turístic i comercial, i un dels quals, justament, és l'Associació de Pagesos i Ramaders d'Andorra.

A la reunió que va tenir la Taula el passat dia 13 d'octubre es va fer el que vam anomenar punt zero d'aquest projecte, i també va comptar amb una intervenció del president de l'esmentada associació que va manifestar, d'una banda, el seu interès, i fins i tot, diria el seu agraïment, perquè es comenci a treballar en aquest projecte.

S'estan preveient reunions més específiques per concretar aquesta oferta turística, aquesta oferta de turisme rural dins d'Andorra, i es prepararà un pla que ha de marcar en quines condicions s'ha d'estructurar aquesta oferta turística. Aquest pla recollirà, d'una banda, les expectatives que puguin tenir els nostres visitants, les experiències que ja s'han fet en altres destinacions, i, evidentment, les demandes del sector agrícola i ramader. Més enllà d'aquest pla entenem que aquesta és una iniciativa que té un interès econòmic evident, però a més és una eina de diversificació del sector agrícola i ramader, i que es produeixen importants sinergies entre l'economia, la natura, l'agricultura, la ramaderia i la gastronomia, per exemple, entre d'altres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula per la rèplica.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Agraeixo les paraules, Sr. ministre, les seves explicacions, i també celebri, doncs, que hagin donat el tret de sortida al tema del turisme rural.

El motiu de la meua pregunta és que tots estarem d'acord en què la nostra funció és vetllar perquè el sector agrícola i ramader sigui part important del nostre futur, això és el que volem els consellers reformistes.

Cal donar encara més empenya i explorar noves vies perquè l'activitat agrícola i ramadera sigui un sector sòlid i pròsper de la nostra societat, i una d'aquestes vies ha de ser el desenvolupament d'aquest tipus de turisme, del turisme rural.

Es tracta de crear les eines i realitzar les accions necessàries per posar en marxa i desenvolupar el turisme rural a Andorra, vinculant-lo amb iniciatives, com ara granges escola, ecobotigues i

circuits de natura, per tal de crear un nou atractiu turístic que permeti valorar la riquesa natural del nostre país.

Cal dinamitzar encara més el sector agropecuari, perquè no oblidem que contribueix directament a la gestió i conservació del medi natural i repercuteix en el desenvolupament del sector turístic del nostre país, que utilitza l'entorn natural com un dels seus principals recursos.

L'evolució de l'agricultura i la ramaderia s'ha de desenvolupar en harmonia amb el context peculiar d'un petit país turístic de muntanya, aquesta és una de les premisses de la Llei d'agricultura i ramaderia que va ser aprovada pel Consell General el 22 de juny de l'any 2000 i que considero vàlida encara avui; premissa totalment compatible amb el desenvolupament del turisme rural.

No oblidem que del resultat de les activitats agropecuàries se n'aprofita la resta de la col·lectivitat. Aquest sector contribueix a la preservació de la natura i del territori, i al manteniment del paisatge. I no hem d'oblidar que el medi muntanyenc és un element essencial d'identificació del nostre país i alhora definidor de la identitat andorrana.

No em vull fer pesada, ni repetitiva, però tot això cal recordar-ho per entendre la rellevància que té el sector agrícola i ramader, tot i la petita contribució que aporta al nostre sector productiu, perquè suposo que tots ho han entès, però indirectament els nostres pagesos i ramaders són la clau, per conservar i preservar el nostre patrimoni i alhora contribuir al desenvolupament del sector turístic.

Per això entenem que ja és hora, que ells, també, puguin contribuir directament al desenvolupament d'aquest sector turístic i la manera de fer-ho és amb la implantació del turisme rural. A més, si es vol afrontar la regeneració i la dinamització del sector agropecuari, cal realitzar-ho estimulants la incorporació de joves agricultors, per tant el desenvolupament del turisme rural és una via per fer-ho.

No ens podem permetre senyors del Govern que plegui ni una sola explotació agrària, cal buscar els mecanismes per incentivar aquest sector. Però, tot això s'ha de fer amb la implicació directa dels actors, els pagesos i els ramaders, tasca a la qual ja hi estan acostumats des de fa anys. Estan acostumats a treballar amb l'Administració.

Per això, cal que el desenvolupament d'aquesta activitat es realitzi conjuntament amb el sector i, evidentment, també amb el sector directament implicat, el sector turístic. No es tracta, com vostès estan fent, doncs, amb la Taula de turisme i comerç,

de fer-los-hi la competència, sinó tot el contrari, de crear una nova activitat econòmica que permeti la diversificació de l'economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. Adellach, ja ho ha fet varies vegades, no sé si tenia la intenció de conèixer de quina manera el sector agrícola i ramader estava implicat amb el projecte de turisme rural o ens volia aquí explicar algunes actuacions futures. No cal que ens convenci de la importància d'aquest turisme rural. Ha sigut aquest Govern, després de molts anys de Govern liberal, el que ha iniciat un projecte que avui en dia no existeix. Per tant, no cal que ens convenci de la importància que té aquesta activitat, de la importància que li volem donar, de la implicació de l'Associació de Ramaders i de Pagesos en aquest projecte. No cal que ens convenci.

Abans es qüestionava si el Govern està fent política turística. Miri, en tres mesos, tres reunions de la Taula de turisme i de comerç i un projecte tan important com aquest que s'engega. Per tant, no cal que ara em convenci d'aquesta importància. Nosaltres ja hem posat fil a l'agulla, i ja comencem a treballar en un projecte que serà complicat i que portarà un temps per bastir, però que segur que serà un projecte d'èxit i canviarà l'oferta turística d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, li faré una repregunta, però en tot cas per al·lusions pel que m'ha dit.

Li voldria dir Sr. ministre...

El Sr. síndic general:

El qui distribueix la paraula sóc jo. És una repregunta.

La Sra. Olga Adellach:

Molt bé, Sr. síndic.

Doncs, a veure, quin calendari té previst el Govern per desenvolupar, doncs, el turisme rural en aquest país, tenint en compte que el turisme rural és una iniciativa que des de fa temps vol desenvolupar l'Associació de Pagesos, que no només és iniciativa del seu Govern, sinó que ja s'hi estava treballant anteriorment?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, el calendari que té el Govern és que en la reunió que va tenir amb la Taula de turisme i de comerç el passat dimarts, es va iniciar aquest projecte, que estan convocades reunions, i en el que, evidentment, tot el treball previ que pugui tenir l'Associació de Pagesos i Ramaders d'Andorra serà benvinguda. La nostra voluntat, perquè això evidentment requereix d'un desenvolupament legislatiu que permeti i que marqui com s'ha de desenvolupar aquesta activitat, és treballar al més aviat possible amb els tècnics del ministeri, amb la màxima implicació que puguem donar des del ministeri, i aprofitar tot aquell treball previ que tingui l'associació.

La meva intenció seria al més aviat possible, evidentment durant l'any 2010, poder tenir aquesta legislació treballada des del punt de vista del Govern, consensuada, evidentment, amb l'Associació de Pagesos i Ramaders, i poder entrar aquestes modificacions legislatives a tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, per les seves explicacions s'entendria que desenvoluparan una normativa que serà una llei per al desenvolupament d'aquest sector, o això farà part d'un reglament que es despengui d'una llei ja existent ara mateix?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Hi haurà un desenvolupament legislatiu. El que no ha de ser necessàriament una llei pròpia, sinó que dins de la llei que regula tots els allotjaments turístics es pot preveure algun epígraf, algun apartat particular per totes les qüestions relatives al que pugui ser el turisme rural, les cases rurals o les diferents modalitats en què es pugui desenvolupar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Llavors, pel que està dient serà bastant fàcil per al Govern, si és així com ho he entès, doncs, de desenvolupar un reglament perquè es pugui desenvolupar aquesta activitat, que és el turisme rural.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Hi haurà un reglament, evidentment hi haurà un desenvolupament reglamentari, però caldrà una modificació legislativa, prèviament a aquest desenvolupament reglamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la pregunta següent, la número 20.

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a la notícia apareguda als mitjans de comunicació sobre possibles "estafes comercials" d'alguns comerços del país.

Fou registrada amb el número 880 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Conxita Mora Jordana. Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la notícia apareguda als mitjans de comunicació el passat 30 d'agost sobre les dades que comunicava l'Associació de Consumidors i Usuaris pel que fa a l'augment de les denúncies rebudes per abusos comercials, i que la majoria de les quals havien estat efectuades per turistes.

Tenint en compte la imatge poc seriosa que representa per a Andorra com a país turístic i tradicionalment amb atractiu comercial, que aquest fet hagi provocat els següents titulars en un mitjà de comunicació, "Les denúncies per "estafes" en comerços augmenten el 20%", i un altre titular: "Venedors pirates?".

Atenent a aquest fet es demana al M. I. Govern:

El Govern és coneixedor de quin és l'abast d'aquesta notícia i disposa de dades suficients per informar al Consell General?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

Respon pel Govern el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, el Govern és coneixedor de l'abast d'aquestes notícies, perquè aquestes notícies coincideixen amb un informe que ha preparat l'Associació de Consumidors i Usuaris, l'ACU, i que conté bàsicament la mateixa informació que ha sortit publicada en alguns dels mitjans de comunicació. El

Govern ha tingut reunions prop d'aquesta associació per tenir aquesta informació i, per tant, és coneixedor d'aquesta informació.

Tot i que, -i vostè no ho apuntava en la seva introducció a la pregunta-, semblaria que aquestes queixes i reclamacions es concentren en un número reduït de comerços, i suposen un important nombre de les queixes que es produeixen, el Govern no vol minimitzar, -com des d'alguns sectors potser alguna vegada s'ha volgut fer-, la importància d'aquestes queixes i d'aquestes situacions, i està actuant per vetllar la protecció del consumidor i per salvaguardar la bona imatge que té el comerç.

I torno a parlar de la Taula de Turisme i de Comerç, perquè és una qüestió que s'està analitzant i treballant sobre la qual hi ha hagut, també, una reunió conjuntament amb la FAC, amb la Federació de Comerciants i amb l'ACU, i en la qual ja s'ha previst alguna sèrie d'actuacions que es poden fer per millorar, perquè evidentment, per al Govern no n'hi ha prou que es conegui aquesta situació, sinó que vol actuar perquè això no es produeixi en un futur.

D'una banda, s'han avaluat algunes possibles pràctiques que lleigeixo molt ràpidament i que van: des de la implantació d'un sistema de fulls oficials de reclamacions, s'està estudiant una modificació de l'actual Llei de protecció del consumidor, evidentment s'està treballant en una llei que reguli el comerç al detall i que actualitzi la legislació avui en dia vigent, i de la qual en parlaré al final de la intervenció. I igual que va sortir als mitjans de comunicació juntament amb aquestes notícies, el Govern està treballant en un possible manual de bones pràctiques comercials.

Lligat a aquestes accions que s'estan treballant des de la Taula de turisme i de comerç, jo penso que fóra bo recordar la feblesa legislativa i normativa en què es troba avui en dia la protecció del consumidor en relació al comerç. I és bo recordar els textos legals avui en dia vigents, uns textos que ja estan obsolets. D'una banda tenim un decret d'autoritzacions comercials de data 10 d'octubre del 1981. D'una altra banda hi ha una Llei de protecció del consumidor, del 3 de juliol del 1985. I una Llei del comerç, que tot i que se n'ha parlat molt, no ha estat mai aprovada. Per tant, el Govern creu necessari treballar amb un reforç d'aquesta legislació que pugui garantir els drets del consumidor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Sra. Conxita Mora teniu la paraula per la rèplica.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, és cert que coneixia que només eren uns certs comerços i crec que això és molt important de destacar, perquè les males pràctiques que puguin fer alguns tenen una repercussió molt important amb la imatge de gent que té bones pràctiques i que jo crec que durant anys han fet la seva feina amb molta professionalitat i això s'ha de destacar.

També és cert que sortien noms d'alguns denunciants com d'alguns comerços en aquesta notícia que no he volgut citar, però que permetia al Govern poder actuar més directament allà on s'ha de fer.

M'ha parlat de mesures que em semblen molt correctes, però crec que també s'han de fer, potser, intervencions directes a dins d'aquests sectors, o si el Govern ho té classificat per sectors que són més reincidents o no. I la reincidència penso que també és un element a tenir molt en compte en aquests casos.

El Govern té dades de reincidències i pensa obrir expedients o fer un seguiment per a algun cas o bé aplicar sancions als comerços que fan aquestes males pràctiques, i sobretot si són reincidents?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

De fet passo la paraula, doncs, al Govern, al Sr. Pere López per la dúplica. Hi ha hagut una pregunta, si voleu podeu donar la resposta acte seguit.

El Sr. Pere López:

En tot cas veig que coincidim amb la importància reduïda quant al nombre de comerços i que la majoria d'establiments comercials estan fent bé la seva feina, i jo penso que això és bo que es recordi i que es digui, perquè és cert. És a dir, són pocs comerços els que concentren bona part o un percentatge molt significatiu. En concret, l'últim estudi de l'ACU són cinc comerços que concentren un 80% de les demandes i de les queixes. Per tant, això és molt bo, jo penso que és bo que se sàpiga i que no es creï ni alarmisme ni cap situació que no respongui a la realitat que hi ha una immensa majoria de comerços que estan fent la seva activitat amb un molt bon criteri i sense ocasionar queixes per part dels consumidors.

En tot cas, en el que vostè plantejava s'estan fent inspeccions per part del Departament de Comerç, algunes en base a les reclamacions, i s'actua sobre alguns dels comerços en què s'està generant aquest

major volum de reclamacions. Però la feblesa legislativa que tenim fa molt difícil, ja no parlo de sancions, sinó de prendre mesures que puguin ser productives en el sentit de limitar o de condicionar molt que aquests comerços puguin seguir amb aquestes pràctiques. En tot cas, el que el Govern entén que s'ha de treballar, i la Llei del comerç és un projecte que pot ser més llarg, però segurament la Llei de protecció del consumidor, que és de l'any 1985, ofereix possibilitats més simples per una primera modificació legislativa que ens avanci en aquesta línia de poder protegir el consumidor, i si s'escau, prendre algunes mesures prop dels comerços que puguin tenir alguna pràctica perjudicial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta...

Ah, perdó, Sr. Encuentra teniu la paraula.

El Sr. Òscar Encuentra:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc, per tant, que per manca d'aquest aparell legislatiu, en la propera temporada d'hivern i durant el Nadal, en què ens visitaran molts turistes, aquests comerços continuaran oberts i continuaran perjudicant la imatge del nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Encuentra.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Pel que fa a aquests comerços no hi ha cap possibilitat de fer cap actuació d'aquí al Nadal o d'aquí a les properes campanyes importants dirigides als consumidors. En tot cas, més enllà que hi ha un volum de comerços que concentren un percentatge molt elevat de demandes, tampoc són moltes les demandes que es produeixen, i per tant, em sembla que... la resposta la fa a la part final de la seva pregunta, sí, però potser hi ha hagut un punt d'una situació en el seu plantejament que no ens ha de preocupar en els termes que vostè ho plantejava. Hi ha poques demandes, hi ha poques queixes. L'ACU, amb el sistema arbitral que està funcionant molt bé i està fent molt bé la seva feina, i per tant, això s'ha de

contextualitzar, igual que li deia a la Sra. Mora, en què hi ha pocs comerços que estan ocasionant queixes de consumidors, que en general, globalment són poques les queixes de consumidors comparat amb el número de visitants que formulen o que arriben a formular queixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta més?

Doncs, passem a la pregunta següent, la número 21.

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a l'establiment de relacions diplomàtiques amb Macedònia.

Fou registrada amb el número 881 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas. Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és:

Quins motius han portat al Govern a establir relacions diplomàtiques amb Macedònia reconeixent el nom de República de Macedònia i evitant el nom reconegut per la comunitat internacional -FYROM- i com s'ha tingut en compte la situació complexa que genera la utilització del nom d'aquest país en altres països membres de la Comunitat Internacional i en particular de la Unió Europea i molt especialment amb Grècia?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarradellas.

Sr. Espot teniu la paraula pel Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Molt Il·lustre Sr. Rossell, referent a la seva pregunta, l'informo que, evidentment, com vostè es pot imaginar, s'ha tingut en compte el context internacional, i especialment el dels nostres veïns més propers, com poden ser Grècia i, evidentment, França i Espanya.

Per contestar a la primera part de la seva pregunta, els principals motius que ens han portat a establir relacions diplomàtiques amb la República de Macedònia, són, entre altres, que la República de Macedònia era l'únic país d'Europa, a excepció de Kosovo, amb qui Andorra no tenia relacions diplomàtiques. El nostre Govern manté relacions bilaterals i ha mantingut contactes orals i escrits amb la República de Macedònia des de l'any 1996. També des de fa tres anys, Andorra col·labora conjuntament amb Eslovènia en un projecte de cooperació internacional dins del territori macedoni. I des de fa un any aproximadament i de manera unilateral la República de Macedònia ens va eximir, als nacionals andorrans, del visat turístic.

En un altre apartat, encara que minses, hi ha un volum d'importacions que cal considerar. Esperem que el nou marc de relacions incrementi aquests fluxos econòmics.

I després, crec que una raó molt important, és que Macedònia és un destí turístic per molts andorrans que es desplacen a la zona dels Balcans, i entenem que és molt important per als nostres ciutadans que es puguin beneficiar d'una atenció consular quan es trobin en alguna dificultat en aquest país.

Pel que fa a la segona part de la seva pregunta, pel que fa al nom de la República de Macedònia, la Resolució 845 de les Nacions Unides no obliga a utilitzar el nom provisional de FYROM o ARYM pel que fa a les relacions bilaterals entre Macedònia i la resta dels països.

Després un altre aspecte, és que Macedònia, des de l'any 1999 ja no accepta per a la signatura de relacions diplomàtiques cap altre nom que no sigui el seu nom constitucional, que és República de Macedònia.

Una altra explicació és que 125 països dels 192 que conformen les Nacions Unides, ja reconeixen aquest país sota aquest nom de República de Macedònia. I concretament, en el context de la Unió Europea 11 dels 27 membres, també l'han reconegut ja amb aquest nom constitucional.

I per acabar, en la seva pregunta pel que fa a la situació que vostè creu que pot ser complexa respecte de Grècia, li comunico que hem mantingut converses amb les autoritats gregues, i la seva única preocupació és que una vegada consensuat el nom definitiu en el marc de les Nacions Unides, Andorra i els altres països, adoptin el nou nom, que amb totes probabilitats portarà el terme de Macedònia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, estem d'acord, en primer lloc, que no hi hagi un acord unànime en la utilització del nom de FYROM, vostè mateix diu que hi ha divisió en la utilització.

Podem anar al *wikipedia*, podem anar a les Nacions Unides, o gràcies a l'oportunitat que m'ha brindat aquesta Cambra, anar al Consell d'Europa i li puc presentar varis amics i veuran què opinen en relació a aquest tema.

Com vostè diu, des de l'any 1996, Macedònia ha demanat establir relacions diplomàtiques amb Andorra. Davant d'aquest fet existien dos possibilitats:

Primera possibilitat: signar com a FYROM, nom reconegut pel Consell d'Europa o l'ONU, i demés organismes internacionals i per la major part de països de la Unió Europea. En aquest cas, no hi hagués hagut lloc a pregunta, Sr. ministre.

Segona possibilitat: signar amb el nom de República de Macedònia; actualment aquest nom li puc ben jurar que està reconegut i inclús vetat per Grècia.

I a demés ens creem certes enemistats.

També em consta que les negociacions pel que fa al nom estan força avançades i segurament el nom acabarà amb Macedònia del Nord.

En tot cas, Sr. ministre, hauríem d'haver verificat com firmen els nostres països veïns. I també li puc dir que Espanya firma entre governs relacions diplomàtiques i no entre Estats, i llavors utilitza el nom de Macedònia. I que França quan estableix relacions diplomàtiques firma com a FYROM.

Les conclusions que se'n desprenen, Sr. Ministre, és que crec que s'ha precipitat. i que és el primer acte de la diplomàcia andorrana en què es pot qüestionar la neutralitat del nostre Estat, ja que clarament ens posicionem a favor d'uns i perjudicant a uns altres.

Sr. ministre, l'any 2004, en concret el 13 d'octubre, la selecció andorrana de futbol guanya a Macedònia. Un fet històric amb molta repercussió internacional. L'any 2009 gràcies a certs criteris i actuacions del cap de la nostra diplomàcia, Macedònia ens guanya per golejada i sense jugar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Amadeu Rossell.

Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, no m'estendré massa per no allargar aquest debat que crec que no pot ser de massa utilitat. Jo Sr. Rossell respecto la seva opinió però no la comparteixo.

A veure, aquest establiment de relacions diplomàtiques no ens ha posat cap mena de problema, ni amb Grècia. Ja li he dit abans que hem mantingut converses amb ells i només tenen aquesta preocupació, que quan s'adopti aquest nou nom, tots els països, tots els que conformen les Nacions Unides utilitzin el nou nom. Doncs, no veig on hi ha el problema, no?

I després, bé, ja tenim una nota de l'Ambaixada de Grècia a França que al 2004 ja ens comunicava que el Govern grec va canviar d'opinió en la seva oposició que mantenia des del 1993 i acceptava el terme de Macedònia per al futur nom que tindria, el que avui es diu República de Macedònia. I per establir relacions diplomàtiques, -i acabo-, en aquest país, ho he fet perquè volem defensar els nostres interessos, i evidentment, sense voler perjudicar els interessos dels altres Estats.

Crec que només hem defensat els nostres interessos i els dels nostres ciutadans i no hi havia cap més manera avui d'establir relacions diplomàtiques que la d'utilitzar el nom de República de Macedònia perquè Macedònia, des de l'any 1999 no n'accepta cap més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, jo he de contradir al ministre perquè jo no qualificaria mai un debat de poca utilitat, en qualsevol cas jo considero que els debats d'aquesta Cambra són útils, Sr. ministre, en això l'he de contradir, i per tant, faré una repregunta.

La meua repregunta és: Sr. ministre, ha rebut vostè, algun comentari o nota verbal o informació diplomàtica o queixa per part de Grècia en relació a la seva actuació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

De queixa i de nota de Grècia queixant-se en aquest sentit, cap.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Espot.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent, número 22.

22. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 30 de setembre del 2009, relativa al termini mig de pagament de Govern durant l'exercici 2009.

Fou registrada amb el número 882 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Daniel Armengol Bosch. Teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Quin és, durant el present exercici pressupostari 2009, el termini mig de pagament del Govern i entitats parapúbliques des de la presentació de la factura fins que es fa efectiu el seu pagament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Pel Govern respon el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li dono resposta Sr. Armengol a les seves preguntes amb detall.

Començaré per Govern. El termini mig de pagament del Govern durant l'any 2009 és de 50,97 dies des de la presentació de la factura fins que es produeix el pagament. Tinc un detall per capítols en el qual hi

ha alguns capítols en què aquest termini és inferior. I en referència al capítol 6, al capítol d'inversions, on hi ha una major problemàtica, el termini mig de pagament és de 73,35 dies.

Quant a les parapúbliques i societats públiques, sense poder-li donar aquest detall que li he pogut donar del Govern perquè tampoc hi ha hagut un termini de dies molt important per poder-ho preparar, sí que li dono el termini global de les diferents societats públiques i entitats parapúbliques.

Quant a les entitats parapúbliques:

La Caixa Andorrana de Seguretat Social: termini mig, 30 dies. Tot això segons informacions rebudes dels serveis de comptabilitat, i veurà que no té el grau d'exactitud o de detall, però sí que és una aproximació del sentit en què s'estan produint els pagaments.

Institut Nacional Andorrà de Finances: 30 dies.

Servei Andorrà d'Atenció Sanitària: 63.

Servei de Telecomunicacions d'Andorra: 50,56.

Forces Elèctriques d'Andorra: 52.

Escola de Formació i de Professions Esportives i de Muntanya: 30.

Institut d'Estudis Andorrans: 15.

Residència Solà d'Enclar: 30.

Universitat d'Andorra: 30.

I el Fòrum Nacional de la Joventut: a la vista.

Quant a les societats públiques:

Ràdio Televisió d'Andorra: 60 dies.

Andorra Turisme SAU: 60 dies.

Ramaders d'Andorra: 75 dies.

I el Centre de Tractament de Residus: 90 dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Sr. Daniel Armengol teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Daniel Armengol:

Entenem, pel que ens acaba de dir, pel seguiment que estàvem fent, que els pagaments són més que correctes en el capítol de despesa corrent, però que segueixen sent, i dic bé segueixen, molt per sobre del que haurien de ser en el capítol d'inversió.

El passat 18 de desembre del 2008, es va aprovar en aquesta mateixa Cambra, la Llei de reactivació de mesures econòmiques. Vostè ens explicava fa un moment que havia suposat 5.000 euros d'injecció

econòmica a l'economia. Si mal no recordo, es va aprovar una línia de crèdit de 74 milions d'euros per reactivar l'economia, i aquesta línia de crèdit, entre altres, havia de permetre rebaixar el termini de pagament a nivell d'inversions a 60 dies i no a 73, com s'està pagant ara.

Aquí acabaria la meua dúplica, i seguiria amb una repregunta, si pot ser?

El Sr. síndic general:

Podeu continuar o podeu esperar després, com vulgueu.

Sr. Pere López teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Començaré per la qüestió de la pòlissa de crèdit, en el sentit que sort que hi ha aquesta pòlissa de crèdit que es va preveure en la Llei de mesures urgents, que en tot cas, molt sobrevalorada respecte al que suposava aquest avançament de 30 dies de pagament, sinó altrament, avui en dia hauríem de buscar alguna fórmula extraordinària per tenir finançament. Tenim esgotades absolutament totes les pòlisses de crèdit que ha aprovat aquest Consell General, inclosa aquesta, la qual es va dimensionar molt per sobre del que suposava avançar aquests pagaments 30 dies, i gràcies a la qual el Govern pot funcionar fins a final d'any.

En relació a la qüestió que ens pertoca, que és la relació quant al pagament de les factures, i particularment del capítol d'inversió, estem... mitjana de l'any 2009, 73,35 dies. Està per sobre dels 60 dies que es preveu en la Llei de mesures de reactivació econòmica aprovada l'any 2008, i aquesta situació correspon bàsicament a una problemàtica en el que suposa la tramitació de les factures. L'únic ministeri que està per sobre d'aquests 60 dies és el Ministeri d'Ordenament del Territori, i sense poder tenir el detall suficient, avui en dia, a aquesta situació, són alguns dels expedients de despesa que tenen un endarreriment important els que fan desplaçar aquesta mitjana per sobre dels 60 dies. Per tant, sense tenir el detall, però sí que l'informe de la Intervenció, és que la gran majoria d'expedients de factures es poden resoldre dins dels 60 dies, però que a vegades el que suposa l'aprovació d'algunes factures, la validació per a la direcció facultativa i alguna diferència que hi pot haver entre els serveis tècnics i l'empresa que presenta la certificació, fa que alguns expedients s'endarrerixin i es retardin en el període que hauria de ser de pagament.

En tot cas, el que sí que li puc dir, és que el Govern fa tot el possible per pagar totes les certificacions al més aviat possible, i li puc donar una dada addicional que li donava al principi, que és la mitjana de pagament fins al mes de maig d'aquests 73,35 dies, la mitjana de pagament que hi ha hagut fins al mes de maig i la mitjana de pagament de juny a octubre. No és que hi hagi hagut una gran diferència, però la mitjana de pagament dels cinc primers mesos era de 74,47 i en aquests quatre darrers mesos estem a 71,47. En tots els casos per sobre dels 60 dies i seguim treballant per avançar en aquests pagaments. Jo crec que hi ha una dinàmica de retard que jo crec que tampoc es pot imputar plenament a l'acció dels darrers dies. Li he dit la mitjana de l'any 2009.

I en tot cas, si en un altre moment desitja tenir informació més detallada, s'apunta des de l'informe que m'ha preparat la Intervenció General, que hi hauria alguns expedients que porten un endarreriment molt important que estan decalant aquesta mitja més enllà del que pugui semblar en el resultat que li he donat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Sr. Daniel Armengol teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Daniel Armengol:

A part de contestar-me que estan incomplint la Llei per culpa del seu company de taula, pel que m'ha semblat entendre, -poc elegant de part seva-, però la meua pregunta ve encaminada cap a això: quantes factures s'han liquidat aquest any amb els interessos legals previstos?

Gràcies Sr. ministre... i Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

No s'ha liquidat fins a la data cap factura amb interessos legals previstos.

També hi ha una nota de la Intervenció, -que això no compromet el Govern-, el fet que no respecti la voluntat de pagar a 60 dies, i que s'interpreta de forma diferent els dies entre dies naturals i dies hàbils, però la qüestió és que la voluntat del Govern

és pagar a 60 dies. Que hi ha alguns expedients que sofreixen algun retard per una tramitació administrativa-, i que no he dit que sigui responsabilitat del meu col·lega, el Sr. Alay-, sinó que és un procediment que comporta un retard. En tot cas, no és una situació nova sobrevinguda en els darrers dies, li he donat unes mitjanes de pagament de l'any 2008 i de l'any 2009, que en tot cas són molt inferiors a les que s'estaven pagant també en anys anteriors.

Però en tot cas, el treball que hem de fer, -i aquí ja estem començant a fer-ho-, és intentar pagar dins de les previsions que preveu la Llei, veure quina és la incidència d'aquests expedients que poden desplaçar aquesta mitjana per sobre dels 60 dies, i si vostè desitja informació més concreta, que en una setmana no he pogut preparar en més detall, per saber el percentatge de factures que es paguen dins el termini. La informació que m'ha donat la Intervenció és que és un percentatge molt elevat al de les factures que es paguen dins del termini, i que alguns expedients d'obres que suposen un volum important i que tenen una tramitació i una validació més complicada és el que provoca aquesta desviació de la mitja per sobre dels 60 dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Si ho entenc bé, el capítol d'inversió està incomplint la Llei quant a la mitja de pagament de les factures de 13 dies o de 11,96, i del mateix article 12 en el seu apartat punt 5 on diu "superat aquest termini l'import de cada factura pendent de pagament merita a l'interès legal", vostès no n'han pagat ni un.

Ho he entès bé, Sr. ministre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

El termini de pagament mitjà és aquest que li he dit, i no hi ha hagut cap liquidació amb interessos legals sobre aquests terminis.

Li deia abans que la Intervenció entén que com que la Llei expressa que són 60 dies, estariem parlant de dies hàbils, i per tant el Codi de l'Administració s'estaria respectant. Escolti, és un informe del Gabinet Jurídic, no l'he fet jo. En tot cas, la voluntat del Govern és pagar en aquests 60 dies. El que no es pot i és una demanda que s'ha fet tant al Gabinet Jurídic com a la Intervenció, és procedir a una liquidació d'interessos legals. No se n'ha procedit a cap durant l'any 2009, a cap ni un. I per tant, jo crec, -insisteixo, si vostè vol més informació sobre el detall de les factures jo li puc donar-, que en aquests expedients en els quals a vegades es produeix un endarreriment en la validació de la direcció facultativa, no sé si aquest còmput de dies computaria. Jo li he donat la informació neta sense filtratges, sense presentar factures i de manera transparent.

I per tant, segurament, si anéssim a analitzar que alguns d'aquests expedients, doncs, no hi ha una coincidència entre la feina que fa la direcció facultativa i el proveïdor, i això a vegades comporta una sèrie de dies, i en algun cas mesos, presentaríem unes xifres bastant diferents de les que avui en dia li he presentat. Li he presentat les xifres netes, però si vostè ho desitja li farem, -i potser ho farem igualment-, un estudi més detallat per veure en quina mesura s'estan complint els terminis. Que la informació i les ordres o les instruccions que en tot cas hagi pogut donar és d'agilitar al màxim tots els pagaments, no només d'inversió, sinó tots els pagaments un cop les factures estan validades i aprovades pels serveis administratius i per la Intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja m'he donat per contestat, però un aclariment. He entès bé que el seu Gabinet Jurídic li està dient que quan vostès paguen a 60 dies, paguen a 60 dies hàbils, Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

El que està dient el Gabinet jurídic, és que com que la Llei diu 60 dies i no expressa si són naturals o hàbils, el Codi de l'Administració a l'article 131 diu que quan no es manifesta de manera expressa, s'han de considerar com a hàbils. Miri és un informe que m'han fet, jo no sóc jurista. Igual que la informació que li deia, li he demanat a la intervenció aquesta informació, l'he demanat als juristes que han fet aquesta interpretació. És exactament això el que estava dient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, Sr. ministre, com que les mitjanes són perverses, perquè si resulta que vostè es menja un pollastre i jo no me'n menjo cap, la mitjana de consum de pollastre és mig pollastre, i no és ben bé igual, perquè vostè se'n prendrà un de sencer i jo no me'n menjaré cap. Però és això, això és el que acostuma a passar amb les mitjanes.

Vostè ens parla d'una mitjana de 71 dies. Es pot produir un cas, no diré com aquest dels pollastres que li acabo de dir, però d'aquest caire, i en relació a aquesta introducció a la meua pregunta, és si el Govern pensa pagar si es dona algun cas, diguéssim extrem, com el que li acabo d'exposar, de pagar interessos legals?

Gràcies Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Si la nostra Intervenció General i el nostre Gabinet Jurídic ens ho avala, evidentment. En algun d'aquests casos i potser no hi ha hagut tampoc el temps de fer-ho, la informació s'hagués pogut presentar més *ciblada* o més separada. Llavors veuríem que s'està complint en un percentatge molt important amb el que estableix la Llei de mesures de reactivació econòmica. I en aquests casos segurament s'hi aplicaria algun criteri per la interrupció, perquè si les dues parts no estan d'acord,

i això suposa tres mesos perquè es validi la certificació final, difícilment aquesta, a demés dels tràmits que hagin de passar per la seva aprovació, es pot pagar a 60 dies. I vostè Sr. Armengol, és coneixedor que a vegades hi ha certificacions d'obra que poden comportar un cert temps, que per ambdues parts siguin bones. I això no suposa, en cap cas, que els serveis del Ministeri de Finances i la Intervenció General no estiguin fent bé la seva tasca. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, ara que ens atensem a complir la Llei, s'exposa aquí el cas de la possibilitat de cobrar aquests interessos que pugui representar el no respecte de la Llei. Jo voldria saber d'on venim. I només per curiositat, si vostè m'ho pot respondre o no, abans de la Llei de mesures urgents, si no ho tinc mal entès, el termini de pagament era de 90 dies, que ho estipulava la Llei de contractació pública. Nosaltres aquí al Consell havíem fet diverses intervencions al respecte perquè no es respectava, justament aquest termini, i penso que estàvem bastant més lluny d'atansar-nos a la mitja que ara veig que almenys hi ha voluntat d'atansar-nos. Jo el que volia saber és que si antigament, aquestes demores havien generat algun interès i si algú havia cobrat interessos o no? És només per saber-ho i si vostè ho sap.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sobre la generació d'interessos, Sr. Font no sé si l'any 2008 s'havien generat interessos. Tot em fa pensar que no, que no hi ha hagut cap liquidació durant l'any 2008 que hagi generat interessos.

En tot cas, el que sí que tinc, perquè és una informació que també hem preparat aquests dies conjuntament amb la seva demanda d'informació, és el termini mig de pagament de l'any 2008. Un

termini mig que va ser de 112,18 dies per tot el període que va de gener fins a desembre de l'any 2008. No sé si aquesta és la informació que vostè demanava.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna altra repregunta?

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Quan vostè diu, -és per entendre-ho-, que el termini és de 50,37 dies, aquest és el termini des de la data de presentació de la factura fins a la data del pagament real? És aquest?

Quant al termini des de la data en la qual neix l'obligació de pagament fins al moment que es fa el pagament real, que és la que de veritat és rellevant, perquè quan un proveïdor ven amb unes condicions de pagament donades, doncs, ja ven amb aquestes condicions. El que entenia més rellevant d'aquesta pregunta era si es paga bé o si es paga amb demora.

Ens podria donar la data de la mitjana de temps de demora en el pagament? És a dir, des de la data de venciment de la factura fins a la data de pagament real?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Jo crec que la data de venciment de la factura és la data que preveu la Llei de pagament a 60 dies. Per tant, és la mateixa informació que estàvem facilitant. Per exemple, en el capítol 2, que a vegades hi ha petites despeses, però a vegades també hi ha imports importants a nivell de manteniment o altres prestacions de servei, el termini mig de pagament és de 48,74 dies. Per tant, és un termini correcte, i segurament, el que ha estat apuntant en relació a les certificacions d'obra i els treballs d'obra pública, a vegades... bé, segur que l'endarreriment bé per aquesta tramitació administrativa.

Per tant, no sé si he entès bé la pregunta, perquè al principi parlava del dia en què es presta el servei. El que no tenim és el detall dels diferents albarans o del diferent dia en què es fa la feina, però des que es

presenta la factura fins al pagament, aquests són els dies que transcorren.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Repetiré la pregunta perquè em sembla que no ens hem entès. La pregunta és: des del dia en el qual neix l'obligació de pagament per part de l'Administració fins al dia en el qual l'Administració realment fa el pagament, se li digui com se li digui a aquestes dues dates, quin és el termini mig de temps, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

És exactament el que he llegit en la primera de les intervencions quan contestava concretament, -més enllà de les valoracions que han fet posteriorment-, a la demanda d'informació que em feia el Sr. Armengol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sent així, ens pot explicar com hi pot haver l'important deute de proveïdors que vostè va declarar que hi havia a l'hora de fer el càlcul del deute del Govern, havent-hi aquest pagament tan ràpid que hi ha?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, el deute de proveïdors, que a més ara vostè té perquè va fer una demanda d'informació, inclou altres deutes, com puguin ser algunes concessions

que hi ha, algunes obres que es paguen al final de l'obra i algunes adjudicacions que s'han fet en què part dels treballs estan adjudicats parcialment. Per tant, la situació és aquesta i vostè té tot el detall i el té en l'última demanda d'informació que ha fet, proveïdor per proveïdor, del saldo que compon aquest deute.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Per tant, simplement una cosa no quadra amb l'altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha hagut una pregunta o no?

El Sr. Eusebi Nomen:

Perdó, Sr. síndic, dic, per tant una cosa no quadra amb l'altra?

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

No ho entenc. És que no ho entenc. Vostè té tot el detall amb la informació, i en tot cas, bé, ara no porto la informació de l'altre informe que també se'ls hi va lliurar a la Comissió Legislativa de Finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pere López.

Alguna altra intervenció?

Passem, doncs, a la darrera pregunta.

23. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a les opinions manifestades pel ministre

d'Exteriors en la 64ena Assemblea General de Nacions Unides.

Fou registrada amb el número 883 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2009, del 6 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Gabriel Estany.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Deia que el 26 de setembre en la 64ena sessió de l'Assemblea General de Nacions Unides, representava el Principat d'Andorra el senyor ministre d'Exteriors.

Deia també, que el 22 de setembre el secretari general de Nacions Unides, el Sr. Ban Ki Moon, va organitzar una sessió especial a l'entorn del medi ambient.

Posteriorment, els dies 24 i 25 de setembre es reunia el G20 a Pittsburg per a tractar, entre altres temes, la crisi financera i les seves possibles solucions.

Llegint els discursos pronunciats en aquesta assemblea veiem que pràcticament la totalitat dels participants van centrar els seus parlaments a l'entorn d'altres realitats del món, com és obvi, i a la defensa dels seus respectius països, en l'àmbit polític, econòmic i social. Benentès, doncs, que el tema financer i mediambiental ja s'havia tractat o es tractaria.

En base a l'exposat es demana al Govern si està d'acord, el Sr. cap de Govern en aquest cas, amb les opinions manifestades pel senyor ministre d'Exteriors en la 64ena Assemblea General de Nacions Unides?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, podria fer una resposta molt breu i dir-li que sí, que efectivament estic d'acord amb les manifestacions del nostre ministre, però a més a més m'he tornat a rellegir el discurs, i efectivament jo entenc que aquest discurs responia al plantejament general de les preocupacions del nostre Govern en aquest moment.

De l'exposat de la seva pregunta se'n podria deduir que el que ens diu és que com que nosaltres

parlàvem de coses vinculades a Pittsburg, -si l'he entès bé-, i en canvi vostè entén o vostè ha pogut comprovar que la majoria dels altres països no van parlar d'aquestes situacions. Doncs, nosaltres entenem que la preocupació essencial de la relació d'Andorra amb el món, precisament és el que estava passant a Pittsburg, i el que nosaltres estàvem fent en relació a Pittsburg. I d'aquí potser ve que el nostre discurs estès molt centrat en aquesta qüestió. En tot cas, a la pregunta concreta, la resposta concreta. És que sí, que ja li dic que comparteixo el que es va dir en nom d'Andorra davant de l'Assemblea de les Nacions Unides.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies.

Normalment, doncs, és així el Govern és solidari i segurament part de la resposta ja la sabia. Simplement voldria, en primer lloc, doncs, lamentar que és la primera vegada que el cap de Govern no pot assistir-hi, com vam poder veure, també, per una justificació en la seva agenda.

I realment, també, he d'admetre, doncs, que aquesta pregunta pot crear una mica de confusió al moment de llegir-la, perquè es parla d'un discurs i es posen uns antecedents, on se situen les paraules que s'han de pronunciar, entenem, doncs, que sempre correspon al Govern com a responsable de la política exterior, elegir quines han de ser les paraules i els mots per dirigir en qualssevol dels fòrums que s'hagi d'anar a representar el nostre país. Ho respectem, com no pot ser d'altra manera. No ho compartim, com hem dit en l'exposat, doncs, el contingut de la tria al moment d'elegir, doncs, el tema.

Si ens centréssim a fer una anàlisi del que es va referir, doncs, potser faltariem una mica a la línia de la pregunta, doncs, centrant-me, doncs, en la línia de la pregunta, voldríem fer una sèrie de referències, justament parlant d'això en concret, que és el que capitalitza el temps, doncs, el discurs del Sr. ministre a les Nacions Unides. I en faig referència per no treure de context quan es parla justament de la recentment aprovada Llei d'intercanvi d'informació, a continuació i cito el que diu el Sr. ministre: "Diem-ho clar, els paradisos fiscals i l'opacitat fiscal assenyalats amb el dit i denunciats com a dues de les grans lacres financeres del segle XX, són assignatures que les andorranes i els andorrans volem veure superades ben aviat.". Seguidament faig referència

per no descontextuar quan es diu l'afirmació, quan es parla de la nova llei que està a tràmit parlamentari, que ha de representar el nou model fiscal d'Andorra, diu el Sr. ministre: "Només aleshores les empreses internacionals es podran plantejar seriosament la possibilitat d'invertir a Andorra en un entorn jurídic estable i garantista."

Sense arribar a l'extrem de la interpretació, podem pensar i podem deduir, doncs, que el poble Andorra és la lacra de la societat, i responsable de la crisi financera mundial, i que fins avui, les empreses que han vingut a establir-se al nostre país no han fet plantejaments de seriositat i de rigor al moment d'elegir Andorra com a centre, doncs, del seu negoci.

Compartirà amb mi, Sr. cap de Govern, que aquí no és el millor lloc per crear dubtes davant d'un escenari mundial.

També crec, està convençut, no jo sinó el nostre grup parlamentari, que tampoc volia ser la intenció del Govern, però queda el dubte.

Veiem i també estarà d'acord amb mi, i crec que compartirem que en comptes d'utilitzar, podria agafar altres cites de dins d'aquest discurs, que no crec que siguin oportunes, perquè desmereixeria, doncs, l'inici de l'encapçalament de la pregunta, però sí que si parléssim del nostre país, d'Andorra, que la nostra terra, que la nostra gent tenim una ferma voluntat de superar la crisi, amb el qual tots els que estem aquí també hi estem compromesos, doncs, que aquest any, Andorra, el Govern andorrà ha donat més de 3.217 permisos, -vaig sentir-, als temporers perquè puguin venir a treballar a les nostres valls. O referir-se, també, si vol a aquesta casa, el Consell de la Terra es va crear al 1419, o que no vam entrar al conflicte de la gran guerra, que hem sigut sempre neutres, que hem respectat, doncs, aquests, internacionalment coneguts conflictes, i que la nova Llei de la seguretat social segurament ens pot aportar molts avantatges a nivell global. Segurament són uns arguments que podríem combatre, jo diria, i anul·lar, doncs, aquestes suposades afirmacions que poden portar a algun dubte. I de ben segur que compartirem, també, doncs, que el que crearíem és una curiositat pel nostre país, una curiositat per a les persones que es comptin, pel món sencer, i que realment creuríem que el que tenim més sagrat és la nostra terra, i la nostra gent, doncs, en sortiria amb un reforç molt important.

I acabo ja Sr. síndic la meua intervenció, citant el cap de Govern, Óscar Ribas un 28 de juliol d'un 1993, que molts recordarem la seva primera intervenció, d'un andorrà a les Nacions Unides, com a representant de l'Estat andorrà i deia, entre altres coses: "Som un país petit però conscient del valor

d'allò que és autèntic i que, en un món segons com desmesurat, la dimensió reduïda pot significar una aportació positiva d'equilibri i convivència.”.

Sr. cap de Govern li demano que també faci d'home d'Estat, com han fet tots els seus predecessors, que no permeti que ningú pugui generar interpretacions en els discursos internacionals. Li demano sincerament que intenti fer canviar, doncs, aquest discurs, o en tot cas, que canviï el ministre, si no és el cas del discurs.

Vostè i jo, i tots els aquí presents sabem que Andorra, que el nostre país, s'ho mereix i s'ho val.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, Sr. Gabriel, vostè sap que si el cap de Govern o en aquest cas, la meva persona no va poder anar a l'Assemblea de les Nacions Unides no era per cap voluntat de menystenir aquesta participació. Ben al contrari! Però el mateix dia 22 que vostè ha esmentat, jo havia d'ésser aquí a Andorra perquè hi havia la signatura de l'acord d'intercanvi d'informació amb França, i aplicant un criteri de prioritats de política internacional, em va semblar que m'havia de quedar aquí a Andorra.

En segon lloc, la referència concreta al discurs. Miri, jo crec que les interpretacions, evidentment són lliures. Jo el lleixo d'una altra manera i aquests tres paràgrafs encadenats que jo entenc que a vostè li generen aquesta preocupació, quan s'acaba amb aquesta frase que “només aleshores les empreses internacionals es podran plantejar seriosament la possibilitat d'invertir a Andorra en un entorn jurídic estable i garantista.”. Sembla que aquesta frase amb una formulació més literal o no tant, més afortunada o no tant, però amb el mateix contingut, és una frase que s'ha sentit a dir públicament, no únicament pel nostre Govern i no únicament pel nostre grup parlamentari o per la força política a la qual jo pugui estar afiliat. Em sembla bastant clar que l'aportació d'inversió estrangera positiva al nostre país, tots hem dit als nostres programes, -i no tinc memoritzat al 100% el de Coalició Reformista, però estic segur que hi trobaré alguna referència semblant-, doncs, passa perquè tinguem un entorn de seguretat jurídica que ara no acabem de tenir.

A partir d'aquí, doncs, miri, abans que s'enllestís aquest discurs en la primera versió, quan jo pensava que també podia anar a les Nacions Unides, jo li he de dir que em vaig llegir tots els discursos, començant pel del Sr. Óscar Ribas, seguint pel del cap de Govern Marc Forné i pel del cap de Govern Albert Pintat.

Estarà d'acord amb mi o no, jo diria que més aviat sí, és difícil tornar a fer un discurs com el que va fer Óscar Ribas, perquè era el primer, perquè era la presentació a la societat internacional del nostre petit Estat, i per tant, a mi em semblava reiteratiu voler aprofitar alguna d'aquelles referències en el discurs.

En tot cas, nosaltres hem posat el màxim de cura en fer un discurs adaptat a la nostra petitesa i a la nostra situació, i les seves opinions les tindrem en compte a l'hora de preparar propers discursos amb incidència a la comunitat internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna repregunta?

Doncs, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.50h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 15 d'octubre del 2009

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 8 d'octubre del 2009, relativa a **la informació de comptabilitat de Govern**, (Reg. Núm. 0895).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 9 d'octubre del 2009, relativa a **la informació apareguda als mitjans de comunicació sobre la dimissió de la secretària d'Estat de Turisme**, (Reg. Núm. 0897).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 12 d'octubre del 2009, relativa a **la Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, (UIF)**, (Reg. Núm. 0915).

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 14 d'octubre del 2009, relativa a **l'Acord d'intercanvi de dades fiscals amb Espanya**, (Reg. Núm. 0921).

➤ Pregunta 5 retirada el dia del Consell General

5. *Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al Consell d'Administració de l'STA*, (Reg. Núm. 870).

➤ Pregunta 6 retirada el dia del Consell General

6. *Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al Consell d'Administració de RTVA*, (Reg. Núm. 870).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **l'activitat del Registre de Societats**, (Reg. Núm. 870).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la massa salarial de Govern**, (Reg. Núm. 870).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **als continguts de la fibra òptica**, (Reg. Núm. 870).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la retroactivitat dels acords d'intercanvi de dades que signa Govern**, (Reg. Núm. 870).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja**, (Reg. Núm. 871).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **al contracte de gestió i explotació de les depuradores**, (Reg. Núm. 872).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **Centre de tractament de residus**, (Reg. Núm. 873).

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la signatura per part del Govern del conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic**, (Reg. Núm. 874).

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la proposta de resolució sobre la utilització productiva d'energies alternatives, netes i renovables, al nostre país, aprovada per assentiment en la sessió del Consell General de data 19 de juny de 2008**, (Reg. Núm. 875).

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **els horaris d'atenció al públic i en els d'atenció telefònica en els departaments competents per a comerç i per a societats**, (Reg. Núm. 876).

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas,

conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 30 de setembre del 2009, relativa a **les mesures anti-crisis**, (Reg. Núm. 877).

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la Societat "Andorra Desenvolupament i Inversió", (ADI)**, (Reg. Núm. 878).

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa al **turisme rural**, (Reg. Núm. 879).

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **la notícia apareguda als mitjans de comunicació sobre possibles "estafes comercials" d'alguns comerços del país**, (Reg. Núm. 880).

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **l'establiment de relacions diplomàtiques amb Macedònia**, (Reg. Núm. 881).

22. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 30 de setembre del 2009, relativa al **termini mig de pagament de Govern durant l'exercici 2009**, (Reg. Núm. 882).

23. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'octubre del 2009, relativa a **les opinions manifestades pel ministre d'Exteriors en la 64ena Assemblea General de Nacions Unides**, (Reg. Núm. 883).